

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

ΕΙΔΥΛΛΙΑ

ΜΕΤΑ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΩΝ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ Δ΄ ΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ Ἑπουργείου τῆς Παιδείας

ΥΠΟ

ΑΝΔΡΕΟΥ ΑΘ. ΣΤΑΘΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Καθηγητοῦ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΙΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ
ΟΔΟΣ ΖΗΝΩΝΟΣ 2

1915

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

ΕΙΔΥΛΛΙΑ

ΜΕΤΑ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΩΝ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ Δ' ΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας

ΥΠΟ

ΑΝΔΡΕΟΥ ΑΘ. ΣΤΑΘΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Καθηγητοῦ

Δ. Φ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
 ΤΥΠΟΙΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ
 ΟΔΟΣ ΖΗΝΩΝΟΣ 2

1915

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τὴν ἔκδοσιν ταύτην ἐξεπόνησα χάριν τῶν μαθητῶν τῶν Γυμνασίων διασαφηνίσας δι' ἀρχαίων σημειώσεων ἐρμηνευτικῶν ἱστορικῶν καὶ μυθολογικῶν, προσέθηκα δὲ ἐν τέλει παράφρασιν ὅσον οἷόν τε προσεγγίζουσαν τῷ ἀρχαίῳ κειμένῳ. Ταῦτα ἔχων ὑπ' ὄψει ὁ ἀναγινώσκων τὰ εἰδύλλια δύναται ἀκοπώτερον καὶ κατανοῆναι τὰ μετὰ βουκολικῆς χάριτος καὶ περισσῆς ἀπλότητος ἐκπεφρασμένα νοήματα τοῦ Θεοζοίτου.

Τὸ κείμενον ἔλαβον ἄνευ μεταβολῆς τινος ἐκ τῆς ἐν Δειψιά στερεοτύπου ἐκδόσεως.

Τοιοῦτον ὄν τὸ βιβλίον τοῦτο παραδίδωμι εἰς τὴν ἐπιεικῆ κρίσιν τῶν ἐμοῦ κριτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰανουαρίου 1915

ἩΝΔΡ. ΑΘ. ΣΤΑΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Δ. Φ.

ΒΟΥΚΟΛΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

Τὰ ποιμενικά ἄσματα ἐν Σικελίᾳ ἴδια καὶ ἄλλαις δωρικαῖς πόλεσιν ἔδοσαν τὴν πρώτην ἀφορμὴν καὶ ὕλην εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς βουκολικῆς ποιήσεως.

Οἱ ἀρχαῖοι συγκριτέλεγον τὴν βουκολικὴν ποίησιν εἰς τὴν σύμμικτον ποίησιν· καθὼς ὁμως ἔχει διαπλασθῆ τὸ βουκολικὸν ποίημα ἐν τοῖς μεταγενεστέροις χρόνοις εἶνε ὅλως ἐπικὸν καὶ κατὰ τὴν μορφήν καὶ κατὰ τὸ περιεχόμενον καὶ πρέπει νὰ συγκαταλέγῃται εἰς τὸ ἔπος **τὸ ποιμενικόν**. Αἱ πράξεις τῶν ποιμένων εἶνε πολὺ περιορισμένα, ἢ πνευματικῆ των κίνησις καὶ ἐνέργεια εἶνε ἐστραμμένη πρὸς τὸν ἔρωτα, ὑψηλὸν ἐπομένως χαρακτῆρα δὲν δύναται νὰ λάβῃ· ἢ ἀπλότης ὁμως τῆς φύσεως, ἢ ἐμφανιζομένη ἐν τῷ βίῳ αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων, γίνεται ἀντικείμενον τῆς ποιήσεως καὶ ἀποκτᾷ οὕτω τὸ ποίημα μεγάλην χάριν. Εἰς αὐτὸ δὲ προσέρχεται καὶ τὸ αἰσθηματικὸν παραγόμενον ἐκ τοῦ πόθου πρὸς τὴν ἀπολεσθεῖσαν φύσιν. Οἱ ἀπλοὶ φυσικοὶ ἄνθρωποι ἔχουσι μεγάλην δεξιότητα πρὸς χαρακτηρισμὸν ἢ πρὸς μίμησιν.

Οἱ Σικελιώται ἦσαν ἐν γένει πνευματώδεις, δξύνους, πολὺ μῦμοι, ἀστεῖοι καὶ φιλοσοφώμονες, ἐνωρὶς δὲ εἶχε γεννηθῆ παρ' αὐτοῖς εἶδος ζωμικῆς ποιήσεως, **οἱ μῦμοι**, μικρὰ δηλαδὴ πεζὰ δράματα, ἐν οἷς παριστάνοντο ἀστεῖως χαρακτῆρες καὶ σκιναί

τοῦ κατωτέρου βίου. Εἶχε δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ σχηματισθῆ *βουκολικὸν ποίημα* παρὰ τοῖς ποιμέσι τῆς Σικελίας συνδεθὲν μὲ ἀγῶνα τοιοῦτων ἀνθρώπων ἐν Συρακούσαις, ἐνθα ἤδοντο ἀμοιβαῖα ἄσματα.

Εἰς τὸ στόμα τῶν Σικελιωτῶν ποιμένων ἐκυκλοφόρει ἀρχαῖος μῦθος περὶ τοῦ Δάφνιδος, υἱοῦ τοῦ Ἑρμοῦ καὶ τῆς Νύμφης, ὄραιοτάτου καὶ ἐρασμιωτάτου ποιμένος, εὔρετοῦ τῆς βουκολικῆς ᾠδῆς, περὶ τοῦ ἔρωτος αὐτοῦ καὶ τῶν παθῶν του. Τὸ τεχνικῶς δὲ μετὰ ταῦτα σχηματισθὲν βουκολικὸν ποίημα εἶνε γενικῶς *ἐπικὸν κατὰ τὸ μέτρον, δωρικὸν κατὰ τὴν διάλεκτον, δραματικὸν κατὰ τὸ εἶδος καὶ ἐρωτικόνοῦ ἔλεγειακὸν κατὰ τὸν χαρακτῆρα.*

Ὁ ἀρχαιότερος διαμορφωτῆς αὐτοῦ τοῦ εἶδους, τὸ ὁποῖον εἶνε τὸ μόνον αὐτοτελὲς καὶ πρωτότυπον δημιούργημα τῶν Ἀλεξανδρινῶν χρόνων, εἶνε ὁ

ΘΕΟΚΡΙΤΟΣ

Οὗτος ἦτο υἱὸς Πραξαγόρου καὶ Φιλῆνης ὧν πιθανῶς ἐκ τῆς Κῶ, ζήσας ὅμως ἐν Συρακούσαις εὐνοούμενος ὑπὸ τοῦ Ἱέρωνος τοῦ δευτέρου, χρόνον δέ τινα καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τιμώμενος ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου διὰ τὴν πολυμαθειάν του καὶ τοὺς χαρίεντας τρόπους του· ἐγεννήθη τῷ 315 π. Χ., ἀλλ' ἢ ἀκμὴ του πίπτει μετὰ τὸ 280—260 π. Χ., ἕνεκα δὲ τῆς φυσικωτάτης, ζωηροτάτης καὶ χαριεστάτης παραστάσεώς του εἶνε ὁ ἀριστος βουκολικός.

Ἐν τῇ περιγραφῇ τοῦ ποιμενικοῦ βίου μιμεῖται πιστῶς τὴν φύσιν, καὶ τὰ ποιήματά του διαπρέπουσι κατὰ τὴν ἀφελῆ ἀπλότητα καὶ ἐνάργειαν· τὰ πρόσωπα τῶν ποιημάτων του εἶνε πραγματικοὶ ἄνθρωποι πάντη διάφοροι τῶν ἀλληγορικῶν τύπων τῶν

βουκολικῶν ποιημάτων τοῦ Βιργιλίου. Ἐπιχέει μεγάλην χάριν μετὰ γλυκύτητος ἐν ταῖς περιγραφαῖς τῆς πέριξ τῶν προσώπων φύσεως, δεικνύει θερμὸν αἰσθημα διὰ τὰς ὀραιότητας αὐτῆς, αἱ ὁποῖαι εἶνε ἐναργεῖς χωρὶς νὰ εἶνε διεξοδικαὶ καὶ ἐπίπονοι.

Ἐν τῇ γλώσσῃ ἐπιτυγχάνει πανταχοῦ τὸν ὀρθὸν τοῦ λαοῦ τόνον, ὅστις εἶνε ἰσχυρὸς, ἀπλοῦς καὶ σαφής. Διὰλεκτος εἶνε ἡ νέα Δωρικὴ, ὁ μαλακώτερος τύπος, ἰδίως δὲ ὁ Ἰταλιωτικὸς καὶ Σικελιωτικὸς τοῦ λαοῦ τύπος, ὅστις ὅμως ἔχει ἐξευγενισθῆ ὑπ' αὐτοῦ διὰ τύπον, οὗς ἔχει λάβει καὶ ἐξ ἄλλων διαλέκτων, ἰδίως τῆς Διολυκῆς· κατὰ τὴν ὕλην ὅμως καὶ τὸν χαρακτῆρα εἶνε διάφορος ἐν τοῖς μερικοῖς ποιήμασι. Ἐν τοῖς λυρικοῖς π. χ. καὶ τοῖς ἐπικοῖς ἐπικρατεῖ ἡ Ἰωνικὴ, ἐν τοῖς βουκολικοῖς μιμικοῖς ποιήμασιν ἡ Δωρικὴ· ἡ στιχοποιία του εἶναι ρυθμικῶς ὀρασιότατη.

Τὰ καθ' ἕκαστα ποιήματά του ὀνομάζονται *εἰδύλλια*, τοῦτέστι, μικρὰ εἶδη, μικραὶ μορφαί, μικραὶ εἰκόνες καὶ τρόποι τοῦ ποιμενικοῦ ἀγροτικοῦ βίου. Ταῦτα τὰ εἰδύλλια 30 τὸν ἀριθμὸν δὲν εἶνε ἅπαντα βουκολικά, ἀλλὰ τὰ πρῶτα 15, ἐξ ὧν τὸ δεύτερον καὶ 14ον ἢ Φαρμακεύτρια καὶ αἱ Ἀδωνιάζουσαι εἶνε στιχοπεποιημένοι μῦμοι· τὰ δὲ ἄλλα παριστῶσι ἄλλας σχέσεις τοῦ βίου καὶ εἶνε λυρικά, ὕμνικὰ ἢ μετρικὰ ἐπιγραμματικὰ παίγνια, ἀμφίβολα πολὺ ἂν εἶνε τοῦ Θεοφρίτου. Ἄλλα εἶνε ἐρωτικά ἢ ἐγκώμια.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΑ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Α΄.

ΘΥΡΣΙΣ Η ΟΙΔΗ

Τὸ εἰδύλλιον τοῦτο ἐπιγράφεται ΘΥΡΣΙΣ ὡς ἐκ τοῦ ἐν αὐτῷ διαλεγομένου προσώπου καὶ Οἶδη διότι ἀναφέρεται εἰς τὸν τρόπον τοῦ θανάτου τοῦ ἐρασμιωτάτου καὶ ὄραιοτάτου Δάφνιδος εὐρετοῦ τῆς βουκολικῆς Ὀδῆς. Ποιμὴν τις ὀνομαζόμενος Μενάκλας ἢ Κομάτας παρίσταται διαλεγόμενος πρὸς αἰπόλον τινά ἀγνώστου ὀνόματος· τὰ δὲ γεγονότα λαμβάνουσι χώραν ἐν τῇ χλοηφόρῳ Σικελίᾳ.

Ἄδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἅ πίτυς αἰπόλε τίνα
ἅ ποτὶ ταῖς παγαῖσι μελίσδεται, ἄδῦ δὲ καὶ τὴ
συρίσδες· μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἄθλον ἀποισῆ.
αἶκα τῆνος ἔλη κεραὸν τράγον, αἶγα τὴ λαγῆ·

1. Ἄδῦ] ἡδύ, γλυκύ. Πίτυς-νος] εἶδος πεύκης, κουκουναριά. Τίνα] ἀντωνυμ. δεικτ. τῆνος-α-ον=αὐτός, ἐκεῖνος.

2. Μελίσδεται] μελωδεῖ.

3. Συρίσδες] συρίζεις, παίζεις τὸν αὐλόν. — Πᾶνα] εἶνε ὁ γνω-

στὸς ποιμενικὸς Θεὸς τῆς Ἄρκα-
δίας, προστάτης τῶν ποιμένων,
φημιζόμενος ὡς ἔξοχος εἰς τὸ παί-
ζειν τὸν αὐλόν. — ἀποισῆ] θὰ λά-
βῃς διὰ τὸν ἑαυτὸν σου.

4. Αἶκα] εἶ κεν=ἐάν· — λαγῆ] θὰ λάβῃς, εἶνε μ. μέλλον τοῦ λαμ-

5 αἶκα δ' αἶγα λάβη τήνος γέρας, εἰς τὲ καταρρεῖ
 ἄ χιμάρος· χιμάρω δὲ καλὸν κρέας, ἔστέ κ' ἀμέλειης.

ΑΠΟΛΟΣ.

Ἄδιον ὃ ποιμὴν τὸ τεὸν μέλος, ἢ τὸ καταχῆς
 τῆν' ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑπόθεν ὕδωρ.
 αἶκα τὰ Μοῖσαι τὰν οἶδα δῶρον ἄγωνται,
 10 ἄρα τὸ σακίταν λαφῆ γέρας· αἱ δὲ κ' ἀρέσκη
 τήνας ἄρα λαβεῖν, τὸ δὲ τὰν οἶν ὕστερον ἔξεις.

ΘΥΡΣΙΣ.

Λῆς ποτὶ τὰν Νυμφᾶν, λῆς αἰπόλε τειδε καθίξας
 συρίσδεν; τὰς δ' αἶγας ἐγὼν ἐν τῷδε νομευσῶ.

ΑΠΟΛΟΣ.

Οὐ θέμις ὃ ποιμὴν τὸ μεσαμβρινόν, οὐ θέμις ἄμιν
 15 συρίσδεν. τὸν Πᾶνα δεδοίκαμες· ἢ γὰρ ἀπ' ἄγρας

ὅς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον αἶ τε μυζικαί.

βάνω.

5. *Καταρρεῖ*] εἰς τὸ μεριδίον σου ἀναλογεῖ.

6. *Χιμάρος*] ἔριφος μέχρι τριῶν ἢ τεσσάρων μηνῶν· — *ἔστε κ'*] ἔστ' ἄν=μέχρι ἄν.

7. Ἄδιον] ἡδίων, γλυκύτερον. τὸ τεόν] τὸ σόν· — τὸ καταχῆς] τὸ ἠχητικόν.

8. *Τὰς πέτρας*] τοὺς βράχους. — *καταλείβεται*] χύνεται πρὸς τὰ κάτω.

9. *Μοῖσαι*] Μοῦσαι. — *Τὰν οἶδα*] προβατινούλα, ὑποκορ. τοῦ Ὀϊσῶος] πρόβατον.

10. *Σακίταν, ὃ σακίτας*] ὁ ἀνήκων εἰς τὸν σηκόν, δηλαδή βυζανάρι.

11. *Τήνας λαβεῖν*] ἐκεῖνα νὰ λάβωσι.

12. *Λῆς*] θέλεις. — *ποτὶ τὰν Νυμφᾶν*] πρὸς τῶν Νυμφῶν, μὰ τὸ ὄνομα τῶν Νυμφῶν. — *τειδε*] δωρ. ἐπίρ.=τῆδε, ἐνθάδε, ἐδῶ. — *καθίξας*] καθίσας. — *συρίσδεν*] συρίζειν, παΐζειν τὸν αὐλόν.

13. *Ἐν τῷδε*] δηλ. τὸ τόπφ.— *νομευσῶ*] θά βοσκήσω.

14. Ἄμιν] ἡμῖν.

15. *Δεδοίκαμες*] δεδοίκαμεν. —

- τανίνα κερμητῶς ἀμπαύεται ἔστι δὲ πιζρός,
καὶ οἱ αἰεὶ δοιμεῖα χολὰ ποτὶ ῥίνα κάθηται
ἀλλὰ τὸ γὰρ δὴ Θύρσι τὰ Δάφνιδος ἄλλε' αἰείδες
καὶ τᾶς βουκολικᾶς ἐπὶ τὸ πλέον ἵκεο Μοίσας,
20 X δεῦρ' ὑπὸ τὰν πιτέαν ἐσδώμεθα, τῷ τε Πριάπῳ
καὶ τᾶν Κραναϊῶν κατεναντίον, ἄπερ ὁ θῶκος
τῆνος ὁ ποιμενικὸς καὶ τὰ δρύες, αἱ δὲ κ' αἰείσῃς,
ὡς ὄκα τὸν Λιβνάθε ποτὶ Χρόμιν ἄσας ἐρίσδων,
αἶγα δέ τοι δωσῶ διδυματόκον ἐς τρεῖς ἀμέλξαι,
25 ἃ δὴ ἔχουσ' ἐρίφως ποταμέλγεται ἐς δύο πέλλας,
καὶ βαθὺν κισσύβιον κεκλυσμένον ἀδέϊ κρηθῶ,
ἀμφῶες νεοτειγές, ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον.
τῷ περὶ μὲν χεῖλῃ μαρύεται ὑψόθε κισσός,
κισσὸς ἐλιγρῶσφ κεκομημένος· ἃ δὲ κατ' αὐτὸ

ἀτ' ἄγρας] ἀπὸ τοῦ κνηγίου.

16. *Τανίνα* τήνινα, κατὰ τὴν ὥραν ταύτην.—*κερμητῶς*] κερμητῶς, κουρασμένως.

17. *Χολὰ*] ὄργη, χολή.

18. *Ἀείδες*] ἄδειες

20. *Ἐσδώμεθα*] ἄς καθίσωμεν.—*τῷ τε Πριάπῳ*] τῷ Πριάπῳ. Οὗτος ἦν υἱὸς Διονύσου καὶ Ἀφροδίτης ἢ Χιόνης ἢ Ναϊάδος Νύμφης. Θεὸς εὐκαρπίας τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν ποιμνίων. Ἐτιμᾶτο ἐν Λαμφάκῳ, ὅπου ἐλέγετο ὅτι ἐγεννήθη. περιβόητος ἐπὶ κραιπάλῃ καὶ ἀσελείᾳ.

21. *Κραναϊῶν*] τῶν Κραναίων = νυμφῶν ἢ πηγῶν.—*κράνα*] κρηνη.—*ἄπερ*] ἀντί ἤπερ = ὅπου.—*ὁ θῶκος*] κάθισμα, θρανίον.

23. *Ὅκα*] ἐπιρ. χρόν. ὡς ὅτε.—*Λιβνάθε ποτὶ Χρόμιν*] πρὸς τὸν ἐκ Λιβύης Χρόμιν. Οὗτος ἦν περίφημος εἰς τὸ ἄδειν.

25. *Ἄ*] ἦτις. — *ἔχουσ'*] ἔχουσα.—*ποταμέλγεται*] θὰ ἀμελχθῆ.—*πέλλας*] ἢ πέλλα ἦν ἀγγεῖον ξύλινον πρὸς ἀμελγμα, ζοιν. καρδάρα.

26. *Κισσύβιον*] ποτήριον ξύλινον ποιμενικόν. — *κεκλυσμένον*] κεκαλυμμένον.

27. *Ἀμφῶες*] ἔχον ἀμφοτέρωθεν δύο ὄτα. — *γλυφάνοιο ποτόσδον*] μυρτίζον ἀπὸ σκαλιστικῶν ἐογαλείων, σμίλην, γλυφίγλας.

28. *Μαρύεται*] ἐξαπλοῦται.

29. *Κισσός*] ἴσως ἐνταῦθα ἐνοεῖ τὸ χρυσάνθεμον. — *κεκομημένος*] συμπεπλεγμένος.

- 30 καρπῶ ἔλιξ εἰλεῖται ἀγαλλομένα κροκόεντι.
 ἔντοσθεν δὲ γυνά, τὶ θεῶν δαίδαλα τέτυκται,
 ἀσκητὰ πέπλω τε καὶ ἄμπυκι. παρ δέ οἱ ἄνδρες
 καλὸν ἐθειράζοντες ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος
 νεικείουσ' ἐπέεσσι. τὰ δ' οὐ φρενὸς ἄπτεται αὐτᾶς·
- 35 ἄλλ' ὄκα μὲν τῆγον ποτιδέρεται ἄνδρα γελᾶσα,
 ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν ῥίπτει νόον. οἱ δ' ὑπ' ἔρωτος
 δηθὰ κυλοιδιώωντες ἐτόσια μοχθίζοντι.
 τὼς δὲ μετὰ γριπεύς τε γέρον πέτρα τε τέτυκται
 λεπράς, ἐφ' ᾧ σπεύδων μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἔλκει
- 40 ὁ πρέσβυς, κάμινοντι τὸ καρτερὸν ἀνδρὶ ἑοικώς.
 φαίης κα γυίων νιν ὅσον σθένος ἔλλοπιεύειν·
 ὧδέ οἱ ᾠδήκωντι κατ' ἀγχένα πάντοθεν ἴνες
 καὶ πολὺ περ ἔόντι, τὸ δὲ σθένος ἄξιον ἄβας.
 τυτθὸν δ' ὅσπον ἄλωθεν ἀλιτρώτιο γέροντος

30. εἰλήται] στρέφεται, γυρίζει.
 — κροκόεντι, καρπῶ] κοκκίνω καρ-
 πῶ ἴσως ἐννοεῖ τὰ χρυσοφύλλα,
 τὰ σημερ. χρυσάνθεμα

31. Τὶ Θεῶν δαίδαλα] κάτι
 τί ἔργον ἐξαισίον τῶν Θεῶν.

32. Ἀσκητὰ] κεκοσμημένη. —
 ἄμπυκι] με κεφαλόδεσμον.

33. Ἐθειράζοντες] με λαμπρὰν
 κόμην. — ἀμοιβαδὶς] ἀμοιβαίως. —
 ἄλλ' ὄκα μὲν... ἄλλοκα δ' αὖ] ἄλλ'
 ἄλλοτε μὲν... ἄλλοτε δὲ πάλιν. —
 ποτιδέρεται] προβλέπει.

36. Ποτὶ τὸν ῥίπτει νόον] πρὸς
 τοῦτον ῥίπτει τὸν σολλογισμὸν της.

37. Δηθὰ] ἐπὶ πολὺν χρόνον
 — κυλοιδιώωντες] με ἐρωτικὸν

βλέμμα, με ὀφθαλμοὺς ἐξωγκομέ-
 νους. — ἐτόσια μοχθίζοντι] εἰς τὰ
 χαμένα κοπιάζουσι. — τὼς δὲ μετὰ]
 μεταξύ δὲ τούτων.

38. Γριπεύς] ἀλιεύς, piscator.

39. Λεπράς] πέτρα, βράχος
 καταφαγομένος. — ἐς βόλον] διὰ τὴν
 ῥίψην πρὸς κατάδυσιν.

41. Νιν ἔλλοπιεύειν] ὅτι αὐτὸς
 ψαρεύει.

42. ᾠδήκωντι] ἀντὶ ᾠδήκασιν
 παρακ. τοῦ σιδέω] φουσοζώνω, ἔ-
 χουσι ἐξωγκωθῆ. — ἴνες] αἱ φλέ-
 βες.

43. Ἀβας, ἠβης] παληκαριᾶς
 νεανικοῦ σφρίγγου.

44. Τυτθὸν] ὀλίγον διάστημα.

- 45 πυρραΐαις σταφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἀλωά,
τὰν ὀλίγος τις κῶρος ἔφ' αἵμασιαισι φυλάσσει
ἤμενος· ἀμφὶ δέ νιν δὴ' ἀλώπεκες, ἃ μὲν ἀν' ὄρχως
φροίτῃ σινομένα τὰν τρώξιμον, ἃ δ' ἐπὶ πύρῳ
50 φρατὶ πρὶν ἢ ἀκράτιστον ἐπὶ ξηροῖσι καθίζη.
αὐτὰρ ὄγ' ἀνθερίκοισι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν
σχοίνῳ ἐφαρμόσδων· μέλειται δέ οἱ οὔτε τι πύρας
οὔτε φυτῶν τοσοῦτον, ὅσον περὶ πλέγματι γαθεῖ.
παντῆ δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὕγρος ἄκανθος,
55 ἀολίχον τι θᾶμα τέρας τέ τι θυμὸν ἀτύξαι.
τῷ μὲν ἐγὼ πορθμεῖ Καλυδωνίῳ αἰγὰ τ' ἔδωκα
ὄνον καὶ τυρόεντα μέγαν λευκοῖο γάλατος·
οὔδέ τί πω ποτὶ χεῖλος ἔμδον θίγεν, ἀλλ' ἔτι κεῖται
ἄχραντον. τῷ κά τω μάλα πρόφρων ἀρεσαίμαν,

— ἀλατύντοι]· τοῦ θαλασσοδαρμένου
ὑπὸ τῆς θαλάσσης καταπεπονημένου.

45. Πυρραΐαις σταφυλαῖσι] ἀπὸ
ἐρυθρὰ σταφύλια. — βέβριθεν] εἶνε
πλήρης. — ἀλωά] ἄμπελος.

46. Ὀλίγος... κῶρος] μικρὸς
παῖς. — ἔφ' αἵμασιαισι ἤμενος = ἐπὶ
φράκτου καθήμενος.

47. Ἄν' ὄρχως] ἀνά τὰς ἐξε-
χούσας σειράς τῶν κλημάτων.

48. Τὰν τρώξιμον] τὰ ῥοκανι-
ξόμενα, τὰ φαγώσιμα. — ἐπὶ πύρῳ]
διὰ τὴν πύραν, διὰ τὰ πάρη τὸν
ἄσπόν.

49. Κεθύουσα] κεύθουσα, μη-
χανωμένη. — οὐ... ἀνησῖν] οὐ δὲν
θᾶ ἀφήση. — ἀκράτιστον] ἄνευ προ

γέφυματος. — ἐπὶ ξηροῖσι] ἐπάνω εἰς
τὰ ξηρά, δηλ. εἰς πρόγευμα ἀνύ-
παρτων.

51. Ἀνθερίκοισι] μὲ κλωνάρια
ἐξ ἀστάχων. — ἀκριδοθήραν] δίκτυ-
ον ἀκριδῶν.

52. Σχοίνῳ] διὰ σχοίνου, μὲ
βοῦρλα συνδέων. — μέλειται δέ οἱ
οὔτε... — δὲν τὸν μέλει δέ...

53. Γαθεῖ] χაίρει.

54. Περιπέπταται] ἀπλώνεται
γύρω γύρω.

55. Αἰολίχον] ποικίλον. — θᾶ-
μα] θέαμα. — ἀτύξαι] ἤθελε ἐμποι-
ήσει ἔκκληξιν.

57. Ὄνον] ὡς ἀντάλλαγμα. —
τυρόεντα] τυρόπηταν. — τῷ κά τω

- 60 αἶκά μοι τὸ φίλος τὸν ἐφίμερον ἕμνον ἀείσαις.
κοῦτί τι κερομέω. πόταγ' ὄγαθέ· τάν' γὰρ αἰοιδάν
οὐ τί πα εἰς Ἄϊδαν γε τὸν ἐκλάθοντα φυλάξεῖς.

ΘΥΡΣΙΣ.

(Ὡδή.)

- I. Ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
α' Θύρσις ὄδ' ὥξ Αἴτνας, καὶ Θύρσιος ἄδ' ἅ φωνά.
65 πεῖ πόκ' ἄρ' ἦσθ', ὅκα Δάρνις ἐτάκετο, πεῖ ποκα Νύμφαι;
ἦ κατὰ Πηνειῶ καλὰ τέμπεα, ἦ κατὰ Πίνδω;
οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο μέγαν ῥόον εἶχετ' Ἄνάκτο,
οὐδ' Αἴτνας σκοπιάν, οὐδ' Ἄκιδος ἱερὸν ὕδωρ.
ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
70 β' Τῆνον μὲν θῶες, τῆνον λύκοι ὠρούσαντο,
τῆνον χωκ δρυμοῖο λέων ἐκλάσσε θανόντα.
ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
β' Πολλάι οἱ παρ ποσσὶ βόες, πολλοὶ δέ τε ταῦροι,
πολλάι δ' αὖ δαμάλαι καὶ πόρτιες ὠδύραντο.
75 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ', αἰοιδᾶς.

... ἄρσασίμαν] μὲ τοῦτο (τὸ πο τῆριον) ἠθέλον σέ φιλοδογήσει.

60. Τὸν ἐφίμερον ἕμνον] τὸ ἐπιθυμητὸν τραγοῦδι.

61. Πόταγ'] πρόσγε, δηλαδὴ ἐμπρός.

62. Τὸν ἐκλάθοντα] τὸν πρόξενον λήθης.

65. Ἐτάκετο] ἐτήκετο, ἔλυσε.

66. Τέμπεα] τὰς κοιλάδας, τὰ τέμπεα.

68. Σκοπιάν] ἔνν. τὸ εἶχετε] δὲν κατοχεῖτε. σκοπιὰ δὲ εἶνε πᾶν ὑψηλὸν μέρος, ἀφ' οὗ τις ἐπισκοπεῖ τὰ πέριξ. — Ἄκιδος] ὁ Ἄκις εἶνε ποταμὸς ἐν Σικελίᾳ.

73. Μέγ] τῇ ἀληθείᾳ. — ὠρούσαντο] ἐθροῖνησαν, οὐρλιαξαν, ἀόρ. τοῦ ὠρούμαι.

74. Πόρτιες] μοσχαράκια. — Πίνδω] ἠλθε. — πρῶτιστος] πρῶτος, πρῶτος.

- α' Ἦνθον τοῖ βοῦται, τοῖ ποιμένες αἰπόλοι ἦνθον
 πάντες ἀνηρώτων, τί πάθει κακόν. ἦνθ' ὁ Πρήπιος
 κῆφα· „Δάφνι τάλαν, τί νυ τάκεαι; ἅ δ' ἔτι κόρη
 πάσας ἀνά κράνας, πάντ' ἄλσα ποσοῖ φορεῖται.
 80 ζαλω σ', ἃ δύσερός τις ἄγαν καὶ ἀρήξανος ἔσοι.“
 ἄρχετε βουκολικῶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.

- β' „Ὀλιπόλος ὄκκ' ἔσορῃ τὰς μακάδας οἶα βατεῦνται,
 τάκεαι ὀφθαλμῶς, ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἔγεντο.“
 ἄρχετε βουκολικῶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
 85 β' „Καὶ τὸ δ' ἐπεὶ κ' ἔσορῃς τὰς παρθένος οἶα γελᾶντι,
 τάκεαι ὀφθαλμῶς, ὅτι οὐ μετὰ τῆσι χορεύεις.“
 ἄρχετε βουκολικῶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.

- II. γ' Ἦνθῆ γε μὴν ἀδεῖα καὶ ἅ Κύπρις γελώουσα,
 λαδρὰ μὲν ἐκγελώουσα, βαρὺν δ' ἀνά θυμὸν ἔχοισα,
 90 κεῖλε· „τί θην τὸν Ἔρωτα κατ' εὔχεο Δάφνι λυγίζειν
 ἦρ' οὐκ αὐτὸς Ἔρωτος ἦπ' ἀργαλέω ἐλυγίχθης;“

ἦνθ' Ἐρωτῆς πρῶτιστος ἀπ' ὄψεος, εἶπε δέ· Δάφνι,
 τίς το κατατρώχει; τίνος ὄγαθῆ τόσσον ἔρασσαί;

ἄρχετε βουκολικῶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.

βούτας μαν ἐλέγευ, νῦν δ' αἰπόλω ἀνδρὶ ἔοικας.

τὼς δ' οὐδὲν ποτελέξαιθ' ὁ βουκόλος, ἀλλὰ τὸν αὐτῶ

ἄνευ πικρὸν ἔρωτα, καὶ ἐς τέλος ἄνευ μοίρας.

ἔρε ποτ' Ἀγχίσην. τῆναι δρῶες, ὧδε κῦπειρος.

76. Βοῦται] οἱ βουκόλοι. —
 αἰπόλοι] αἰγυδοβοσκοῖ.

77. Κῆφα] καὶ ἔφη. — ἅ...κόρη]
 ἡ κόρη.

80. Δύσερος] ἀδέξιος ἔραστὴς.

82. Ὀκκ' ἔσορῃ] ὅταν βλέπῃ.
 — τὰς μακάδας] τὰς αἴγας. — οἶα
 βατεῦνται—καθὼς βατεῖονται.

86. Οἶα γελᾶντι.] κατὰ πῶς γε-
 λῶσι.— ἄνευ] τὸν ἔρωτα κατέπινε,
 ὑπέμενε. — τέλος ἄνευ μοίρας] καὶ
 ἔσπευδε εἰς τὸ τέλος τῆς ζωῆς του.

89. Λαδρὰ] λαθραίως.

90. Εὔχεο] ἐκαισχάσο. — λυγίζειν
 κίτριπτεν τὸν ἔρωτα.

91. Ἀργαλέω] τοῦ δυσκόλου.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.

γ' Τὰν δ' ἄρα χῶ Δάφνις ποταμείβεται, „Κύπρι βαρεῖα,
Κύπρι νεμεσσατά, Κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθήης·

95 ἦδη γὰρ φράσθη πάνθ' ἄλιον ἄμμι δεδουκῆν;
Δάφνις κῆν Ἄϊδα κακὸν ἔσσεται ἄλγος Ἔρωτι.“

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.

γ' „Εἰ λέγεται τὰν Κύπριν ὁ βουκόλος, ἔρπε ποτ' Ἰδαν,
ῥωραῖος χῶ Ἄδωνις ὁπεὶ καὶ μῆλα νομεύει.

100 αὐτὶς ὅπως στασῇ Διομήδεος ἄσσον ἰοῖσα,
καὶ λέγε· τὸν βούταν νικῶ Δάφνιν, ἀλλὰ μάχευ μοι.“

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.

γ' „Ὡ λύκοι, ὧ θῶες, ὧ ἄν' ὄρεα φωλάδες ἄρκτοι,
χαίρεθ'· ὁ βουκόλος ὑμῖν ἐγὼ Δάφνις οὐκέτ' ἄν' ὕλαν,

ὠδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι 107

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 108

καὶ πτόκας βάλλει καὶ θηρία πάντα διώκει. 110

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 111

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 119

94. Νεμεσσατά] πλήρης μίσους.

95. Φράσθη] τώρα ὑποθέτεις, στο-
χάζεσαι.— δεδουκῆν] ἀνὶ δεδουκέναι,
ἔχει δύσει δι' ἡμᾶς ὄλος ὁ ἦλιος.

96. Κῆν Ἄϊδα] καὶ ἐν τῷ Ἄδῃ

98. Εἰ] ὄλου.— τηρεῖ] ἐλεῖ.—
κύπειρος] ἢ κάπαρις. — σμάνεσσι]
κατὰ σμήνη.

99. Ἄδωνις] οὗτος ἦτο νεα-
νίας καλλονῆς ἐξαισίον, ἐρωμένος

τῆς Ἀφροδίτης, υἱὸς τοῦ Κινύρα
καὶ τῆς Μύρας, ὃν σπαραχθέντα
ὑπὸ ἀγριοχοίρου μετέβαλεν ἡ Ἀ-
φροδίτη εἰς Ἀνεμώνην.— πτόκας]
λαγφούς.

100. Ὅπως στασῇ] πῶς νῆσταθῆς
πλήσιον.

103. Φωλάδες ἄρκτοι] ἐμφω-
λεύουσαι ἄρκτοι.

105 οὐκέτ' ἀνά δρυμῶς, οὐκ ἄλσεια. χαῖρ' Ἄρεθουσα
καὶ ποταμοί, τοὶ χεῖτε καλὸν κατὰ Θυμβρίδος ὕδωρ.¹⁰⁶
ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς.

III. δ' „ὦ Πάν Πάν, εἴτ' ἐσοὶ κατ' ὄρεα μακρὰ Λυκαίω,
εἴτε τύγ' ἀμφιπολεῖς μέγα Μαίναλον, ἔνθ' ἐπὶ νᾶσον
110 τὰν Σικελίαν, Ἐλίαις δὲ λίπ' ἠρίον αἰπύ τε σᾶμα
τῆνο Λυκαονίδαο, τὸ καὶ μακάρεσσιν ἀγατόν.¹⁰⁷
λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι ἴτε λήγεται' αἰοιδᾶς.

ε' „Ἐνθ' ὄναξ καὶ τᾶνδε φέρειν πακτοῖο μελίπνου
ἐκ κηρῶ σύριγγα καλάν, περὶ χεῖλος ἑλικτᾶν
115 ἧ γὰρ ἐγὼν ὑπ' ἔρωτος ἐς Ἄϊδος ἔλκομαι ἤδη,
Δάφνης ἐγὼν ὄδε τῆνος ὁ τὰς βόας ὄδε νομείων,
Δάφνης ὁ τὸς ταύρους καὶ πόρτιας ὄδε ποτίσδων.¹⁰⁸
λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι ἴτε λήγεται' αἰοιδᾶς.

ε' „Νῦν δ' ἴα μὲν φορέοιτε βάτοιο, φορέοιτε δ' ἄκανθαί,
120 ἅ δὲ καλὰ νόμισσος ἐπ' ἀρκεύθοιοι κομάσαι·
πάντα δ' ἐναλλά γένοιτο, καὶ ἅ πίτυς ὄχλας ἐνεύκται,
Δάφνης ἐπεὶ θνάσκει, καὶ τὰς κύνας ὄλαφος ἔλκοι,
κῆξ ὄρθῶν τοὶ σκῶπες ἀηδόσι γαρύσαντο.¹⁰⁹
λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι ἴτε λήγεται' αἰοιδᾶς.

106. *Θυμβρίδος*] Ὁ Θύμβρις
εἶνε ποταμὸς τῶν Συρακουσῶν.

109. *Μαίναλον*] ὄρος Ἄρκα-
δίας, ἱερὸν τοῦ Πανός.—*ἔνθ'*] ἐλθέ.

110 *Ἐλίαις*] Ἐλίκης· ἡ Ἐλί-
κη ἦν πόλις τῆς Ἀρχαίας ἐν Πε-
λοποννήσῳ. — *ἠρίον*] μνημεῖον, ὕ-
ψωμα χόματος, λόφος. — *σᾶμα*
σῆμα, μνῆμα ὑψηλόν.

113. *Φέρειν*] λάβε.

114. *Ἐλικτᾶν*] τὴν δυναμένην
νὰ περιστραφῆ ἑλικοειδῆ.

117. *Ποτίσδων*] ποτίζων.

120. *Ἐπ' ἀρκεύθοιοι*] εἰς τὰς
κέδρους, δένδρα. — *κομάσαι*] βλαστη-
σάτω. — *ἐναλλά γένοιτο*] εἴθε νὰ μετα-
βληθῶσι. — *ὄχλας*] ἀγλάδας, ἄτια.

123. *Κῆξ ὄρθῶν*] καὶ ἐκ τῶν

125 δ' Χῶ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀνεπαύσατο· τὸν δ' Ἀφροδίτα
ἦθελ' ἀνορθῶσαι τά γε μὰν λίνα πάντα λελοίπη
ἐκ Μοιρῶν, χῶ Δάρνις ἔβα ῥόον. ἔκλυσε δῖνα
τὸν Μοῖσαις φίλον ἄνδρα, τὸν οὖ Νύμφαισιν ἀπεχθῆ.
λήγεται βουκολικᾶς Μοῖσαι ἕτε λήγεται' αἰοιδᾶς,

130 Καὶ τὸ δίδου τὰν αἶγα τό τε σκύφος, ὅς κεν ἀμέλξας
σπείσω ταῖς Μοῖσαις. ὦ χαίρετε πολλάκι Μοῖσαι,
χαίρετ', ἐγὼ δ' ὑμῖν καὶ ἐς ὕστερον ἄδιον ἄσῳ.

ΑΠΟΛΟΣ.

Πλήρες τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα Θύρσι γένοιτο,
πλήρες τοι σχαδόνων, καὶ ἀπ' Αἰγίλω ἰσχυάδα τρώγοις
135 ἄδειαν, τέτιγος ἐπεὶ τύγα φέρτερον ἄδεις.
ἦνίδε τοι τὸ δέπας· θᾶσαι φίλος, ὅς καλὸν ὄσδει·
᾿Ωρᾶν πελλύσθαι νιν ἐπὶ κράναισι δοκησεῖς.
ὦδ' ἴθι Κισσαίσθα, τὸ δ' ἄμελγέ νιν. αἰ δὲ χίμαιραι,
οὐ μὴ σκιρτασεῖτε, μὴ ὁ τράγος ὑμῖν ἀναστῆ.

ὄρέων.—σκῶπες] οἱ νυκτοκόρακες.—
χαρῶσαιτο] εἶθε νὰ συναγωνισθῶσι,
ξελαρυνγισθῶσι κατὰ τὴν μελωδίαν.

125. Ἀνεπαύσατο] ἀπέθανε.

126. Τὰ λίνα] τὸ νῆμα τῆς
ζῶης του.

127. Ῥόον] τὸ ῥεῦμα τοῦ Ἀ-
χέροντος ποταμοῦ.— δῖνα] ἡ συ-
στροφὴ τοῦ ῥεῦματος..

130. Σκύφος] τὸ ποτήριον.

134. Σχαδόνων] ἀπὸ κηρομέ-

λισσον, ἢ κοινῶς κηρήθρα.—Αἰ-
γίλω] δῆμος τῆς Ἀττικῆς, τῆς φυ-
λῆς Ἀντιοχίδος, ὅστις καὶ Αἰγια-
λία κατ' ἄλλους ἐκαλεῖτο.

136. Ἠνίδεις] ἰδοῦ.— ὄσδει]
μυρίζει εὐοδιάζει.

᾿Ωρᾶν] τῶν ᾿Ωρῶν.— δοκησεῖς]
θα νομίσης.

138. Κισσαίσθα] ὄνομα αἰγός.

139. Σκιρτασεῖτε] μὴ ἔξαφνι-
σθῆτε, μὴ σκιρτήσητε.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΑ

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Α΄

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ

ΘΥΡΣΙΣ

Γλυκὸ εἶναι κατὰ τι, αἰγιδοβοσκέ, τὸ ψιθύρισμα καὶ ἡ
ζουκουναριὰ ἐκεῖνη, ἣτις πλησίον τῶν πηγῶν μελωδεῖ, γλυκὰ
δὲ καὶ σὺ (συρίζεις, παίζεις τὸν ἀνδρὸν) ὕστερον ἀπὸ τὸν Πᾶνα
τὸ δεύτερον βραβεῖον θὰ λάβῃς. Ἐὰν ἐκεῖνος λάβῃ κερασφό-
ρον τράγον, σὺ θὰ λάβῃς αἶγα (5) ἐὰν δὲ ἐκεῖνος λάβῃ ὡς
ἀμοιβὴν αἶγα, εἰς σὲ ἀναλογεῖ ἔριφος (βετιούλα)· τῆς δὲ βετού-
λας τὸ κρέας εἶναι νόστιμον, ἕως ὅτου τὴν ἀμέλξης·

ΑΠΟΛΟΣ

Γλυκύτερον, ὦ ποιμῖν, εἶναι τὸ ἰδικόν σου τραγοῦδι, παρὰ
τὸ ἤχητικόν ἐκεῖνο ὕδωρ, τὸ ὁποῖον καταπίπτει ὑψηλὰ ἀπὸ τοῦ
βράχου. Ἐὰν αἱ μοῦσαι λάβωσιν ὡς δῶρον τὴν προβατινοῦλα,
(10) σὺ θὰ λάβῃς ὡς ἀμοιβὴν ἀρνίον καλοθερμῆνον (θερ-
φτάρι)· ἐὰν δὲ ἀρέσκη εἰς ἐκεῖνας γὰ λάβωσιν ἀρνίον, σὺ θὰ
λάβῃς ὕστερον τὴν προβατινοῦλα.

ΘΥΡΣΙΣ

Θέλεις διὰ τὸ ὄνομα τῶν Νυμφῶν, θέλεις, ὃ αἰγιδοβοσκέ, ἀφοῦ καθίσῃς ἔδῳ, νὰ παίζῃς τὸν αὐλόν; τὰς δὲ αἴγας ἐγὼ θὰ βοσκήσω ἐν τῷ μεταξῷ.

ΑΠΟΛΟΣ

Δὲν εἶναι συγκεχωρημένον, ὃ ποιμὴν, κατὰ τὴν μεσημβρίαν, δὲν εἶναι συγκεχωρημένον εἰς ἡμᾶς νὰ παίζωμεν τὸν αὐλόν (15) φοβούμεθα τὸν Πᾶνα· διότι πράγματι ἀπὸ τὸ κενήγιον κατὰ ταύτην τὴν ὥραν κουρασμένος ἀναπαύεται, εἶναι δὲ ὀργίλος καὶ εἰς αὐτὸν πάντοτε δριμεῖα χολή εἰς τὴν ᾧνά του ἐπικάθηται. Ἄλλὰ, σὺ βεβαίως, ὃ Θύρσι, γνωρίζεις τὰ βιάσανα τοῦ Δάφνιδος καὶ ἔφθασες εἰς τὸ μεγαλύτερον σημεῖον τῆς βουκολικῆς μουσῆς, (δηλ. εἶσαι ὑπέρτερος εἰς τὰ βουκολικά ᾄσματα) (20) ἔλθ' ἐνὰ καθίσωμεν ἔδῳ ὑπὸ τὴν πελέαν καὶ ἀπέναντι τοῦ Πριάπου καὶ τῶν Κρηιάδων (νυμφῶν), ὅπου ἀκριβῶς εἶναι τὸ ποιμενικὸν ἐκεῖνο θρανίον καὶ αἱ βαλανιδίαι. Ἐὰν δὲ τραγοῦδῆσῃς, ὅπως ὅτε ἐτραγοῦδῆσες διαγωνιζόμενος πρὸς τὸν ἐκ Λιβύης Χρόμιν, θὰ σοῦ δώσω αἴγα, ἣτις ἔχει γεννημένα δύο, ὥστε νὰ ἀμέλγῃς ταύτην τρεῖς φορὰς, (25) ἢ ὅποια ἔχουσα δύο ἐρίφους θ' ἀμέλγῃται εἰς δύο ἀγγεῖα, καὶ (θὰ σοῦ δώσω) βαθὺν κίσσινον ποτήριον κεχωρισμένον μὲ εὐώδη κηρὸν ἔχον δύο ὄτα ἀμφοτέρωθεν, νεοκατεσκευασμένον, μυρίζον ἀκόμη ἀπὸ τὸ γλύφανον. Πέριξ μὲν τῶν χειλέων τούτου ἐξαπλοῦται ὑψηλὰ κισσός, κισσός συμπεπλεγμένος μὲ ἐλίχρυσον (οἶονεὶ χρυσάνθεμον) (30) ὃ δὲ ἐξ αὐτοῦ σηματοποιούμενος ἐλιγμὸς συσπειροῦται ἀγαλλόμενος διὰ τὸν κροκοτὸν αὐτοῦ καρπὸν. Ἀπὸ τὸ μέσα δὲ μέρος εἶναι γεγλυμμένη γυνή, θαυμάσιον ἔργον τινὸς ἐκ τῶν θεῶν κεκοσμημένη μὲ πέπλον καὶ μὲ κεφαλόδεσμον. Πλησίον δὲ ταύτης ἄνδρες καλὴν κόμην τρέφοντες, ὃ εἷς ἀπὸ τὸ ἐν μέρος, καὶ ὃ ἕτερος ἀπὸ τὸ

ἄλλο φιλονικιοῦσι μὲ λόγους. Ἄλλὰ ταῦτα δὲν ἐπιηρεάζουσι τὸν νοῦν αὐτῆς (35), ἀλλ' ὅτε μὲν πρὸς ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα προσβλέπει γελῶσα, ἄλλοτε δὲ πάλιν πρὸς τὸν ἄλλον ρίπτει τὸν συλλογισμόν της. Οὗτοι δὲ ὑπὸ ἔρωτος πολὺν χρόνον ἔχοντες ἐξφοδικότα τὰ κοῖλα τῶν ὀφθαλμῶν μάτην κοιπάζουσι. Ὅχι μακρὰν τούτων καὶ γέρον ἄλιεύς καὶ βράχος ἀπότομος ἔχει κατασκευασθῆ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου καθήμενος μὲ σπουδὴν τραβᾷ μέγα δίκτυον διὰ τὰ τὸ ρίψη ὁ γέρον (40) ὁμοιάζον πρὸς ἄνδρα κοιπάζοντα μὲ ὄλας του τὰς δυνάμεις. Ἦθελες εἶπει ὅτι αὐτὸς ψαρεύει μὲ ὄλην τὴν δύναμιν τῶν μελῶν του· τόσον ἔχουσιν ἐξογκωθῆ εἰς τὸν τράχηλόν του αἱ φλέβες πανταχόθεν, ἂν καὶ βεβαίως εἶναι λευκόμαλλος, ἢ δὲ δυνάμεις του εἶναι ἀξία παλιγκαρῆς (ἔχει νεανικὴν δύναμιν). Ὀλίγον δὲ διάστημα μακρότερον τοῦ γέροντος τοῦ θαλασσοδαρμένου ἄμπελος ὄραία εἶναι γεμάτη ἀπὸ ἐρυθρᾶς σταφυλᾶς. (45) τὴν ὁποίαν ἔν μακρὸν παιδίον φυλάττει καθήμενον εἰς φριάτην, πέριξ δὲ αὐτοῦ ἐπάρχουσι δύο ἀλώπεκες, ἢ μὲν μία εἰς τὰ ὑψώματα τῶν κλημάτων ὀρητᾷ καταστρέφουσα (τὰς ὀρίμους σταφυλᾶς), ἢ δὲ ἄλλη διὰ τὴν σακκοῦλαν πάντα δόλον μηχανευομένη λέγει, (50) ὅτι δὲν θὰ ἀφήσῃ προτιτέρα τὸ παιδίον, πρὶν ἢ καθίση τοῦτο ἐπάνω εἰς ξηρὸν πρόγευμα (δηλαδὴ ν' ἀφήσῃ τοῦτο ἀπρογευματίστον). Ἄλλ' ἀφ' ἑτέρου ἐκεῖνο πλέκει ὄραϊον δίκτυον ἀκρίδων μὲ κλωνάκια ἀστάχτων συναρμύζον (συνδέον) μὲ βοῦρλα. Δὲν τὸ μέλει δὲ διόλου οὔτε διὰ τὴν σακκοῦλαν οὔτε διὰ τὰ φρυτὰ (σταφυλᾶς) τόσον, ὅσον χαίρει διὰ τὸ πλεχόμενον. Πανταχοῦ δὲ περὶ τὸ ποτήριον ἐξαπλοῦται εὐκαμπτος ἄκανθος (ἀγκυθαῖα), ποικίλον πράγματι θέαμα (55), καὶ ὡς ἐκτακτόν τι θὰ σοῦ ἐτρόμαξεν τὴν ψυχὴν. Εἰς μὲν τὸν πορθημέα Καλυδώνιον ἐγὼ ἔδωκα αἶγα ὡς ἀντάλλαγμα (τοῦ ποτηρίου τούτου), καὶ τυρόπητταν μεγάλην ἀπὸ λευκὸν γάλα· οὐδόλωσ δὲ ἀκόμη (τὸ ποτήριον τοῦτο) ἤγγισε τὸ χεῖλός

μου, ἀλλ' ἀκόμη κεῖται ἀμεταχείριστον. Μὲ τοῦτο (τὸ ποτήριον) μὲ πολλήν προθυμίαν θὰ σὲ ἐφιλοδώρουν, (60) ἐὰν σὺ, ὢν φίλος, μοῦ τραγοδήσης τὸ ἐπιθυμητὸν τραγοῦδι. καὶ δὲν σὲ σκόπτω διόλου. Ἔλα ἔμπρός, ὦ καλέ, (ὡς τραγοδήσωμεν τὸ ἄσμα) διότι δὲν θὰ τὸ φυλάξῃς βεβαίως κατ' οὐδένα τρόπον διὰ τὸν Ἄδην τὸν ἐπιλήσιμονα.

ΘΥΡΣΙΣ

(Ῥοδή)

Ἀρχίσατε τὸ ποιμενικὸν τραγοῦδι, ἀγαπητὰ Μοῦσαι, ἀρχίσατε. Ὁ Θύρσις εἶναι ἐδῶ ὁ ἐκ τῆς Αἴτνης καταγόμενος, καὶ τοῦ Θύρσιος εἶνε αὕτη ἡ φωνή. (65) Ποῦ ἄρα γε ἦσθε τάχα, ὅτε ὁ Λάφρις ἐτίμητο (ἔλυονε), ποῦ τάχα (ἦσθε), ὦ Νύμφαι; Ἡ ἀνὰ τὰς ὄριαιας κοιλάδας τοῦ Πηνειοῦ, ἢ ἀνὰ τὰ μέρη τοῦ Πίνδου; διότι δὲν εὗρίσκεισθε βεβαίως κατὰ τὸν μέγαν ῥοῦν τοῦ ποταμοῦ Ἀνάπου, οὔτε τὰς κορυφὰς τῆς Αἴτνης, οὔτε τὸ ἱερὸν ὕδωρ τοῦ Ἄκιδος. Ἀρχίσατε τὸ ποιμενικὸν τραγοῦδιον, ἀγαπητὰ Μοῦσαι, ἀρχίσατε. (70) Ἐκεῖνον μὲν τὰ τσακάλια, ἐκεῖνον οἱ λύκοι (μὲ οὐρλιάσματα) ἐθρήνησαν. Ἐκεῖνον καὶ ὁ λέων ὁ ἐκ τοῦ δάσους ἔκλαυσεν ἀποθανόντα. Ἀρχίσατε τὸ ποιμενικὸν τραγοῦδιον, ἀγαπητὰ Μοῦσαι, ἀρχίσατε. Πολλοὶ βόες πλησίον τῶν ποδῶν του, πολλοὶ δὲ ταῦροι, πολλαὶ δὲ πάλιν δαμάλεις καὶ δαμαλάκια τὸν ἐθρηολόγησαν. (75) Ἀρχίσατε τὸ ποιμενικὸν τραγοῦδιον, ἀγαπητὰ Μοῦσαι, ἀρχίσατε. Ἦλθον οἱ βουκόλοι, ἦλθον οἱ ποιμένες, ἦλθον οἱ αἰγιδοβοσκοί· πάντες ἐπανηρότων τί κακὸν ἔπασχεν (δηλαδὴ ἀπὸ ποίαν ἀσθένειαν ἀπέθανεν). Ἦλθεν ὁ Πριάπος καὶ εἶπε «κατακαυμμένη Λάφρι διατί σὺ τίμησαι; ἢ δὲ κόρη ἀκόμη ἀνὰ πάσας τὰς κρήνας εἰς ὅλα τὰ ἄλση μὲ τοὺς πόδας της πηγαινοέρχεται (συχνάξει) ζητοῦσα σε. (80) ὅστις εἶσαι δι' αὐτήν πολὺν ψυχρὸς καὶ ἀδέξις ἐραστής. Ἀρχίσατε τὸ ποι-

μενικὸν τραγούδιον, ἀγαπητὰ Μοῦσαι, ἀρχίσατε. «Ὁ αἰγιδό-
βοσκός, ὅταν βλέπῃ τὰς αἴγας κατὰ πῶς βιβαίνονται, λυώνει
κατὰ τοὺς ὀφθαλμούς, διότι δὲν ἐγεννήθη καὶ αὐτὸς τράγος».
Ἀρχίσατε τὸ ποιμενικὸν τραγούδιον, ἀγαπητὰ Μοῦσαι, ἀρχί-
σατε. (85) «Καὶ σύ, ὅταν βλέπῃς τὰς παρθένους κατὰ πῶς γε-
λῶσι, λυώνεις εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, διότι δὲν χορεύεις μὲ αὐτάς».
Ἀρχίσατε τὸ ποιμενικὸν τραγούδιον, ἀγαπητὰ Μοῦσαι, ἀρχίσατε.
Ἦλθεν ὅμως βεβαίως καὶ ἡ γλυκεῖα Κύπρις γελῶσα, λαθραίως
μὲν γελῶσα, βαρυθυμοῦσα ὅμως καὶ εἶπεν· (90) «Σὺ, Δάρνι,
ἐκωχᾶσθαι ὅτι νικᾷς τὸν ἔρωτα· ἀρὰ γε δὲν ἐνικῆθης σὺ αὐτὸς ἐπὶ
τοῦ δυσκόλου ἔρωτος;» Ἀρχίσατε τὸ ποιμενικὸν τραγούδιον,
ἀγαπητὰ Μοῦσαι, ἀρχίσατε. Πρὸς ταύτην δὲ καὶ ὁ Δάρνις
ἀπεκρίθη». Κύπρις σκληρά, Κύπρις μισητή, Κύπρις ἐχθρὰ εἰς
τοὺς θνητούς. (95) Τώρα λοιπὸν στογάζεσθαι ὅτι ἄλλος ὁ ἥλιος δι'
ἡμᾶς ἔχει δύσει; ὁ Δάρνις καὶ εἰς τὸν ἄδην κακὸν ἄλλος θὰ
εἶνε εἰς τὸν ἔρωτα». Ἀρχίσατε τὸ ποιμενικὸν τραγούδιον, Μοῦ-
σαι, πάλιν ἀρχίσατε. Ὑπαγε εἰς τὴν Ἴδην. Ὅπου ὁ βουκόλος
(ὁ Δάρνις) λέγεται ὅτι τὴν Κύπριν (**προσέβαλε**), καὶ ὅπου ὁ
ὄραϊος Ἀδωνις βόσκει καὶ πρόβατα, (100) ἵνα πορευθεῖσαι,
σταθῆς πάλιν πλησίον τοῦ Διομήδους καὶ λέγε· «τὸν βουκόλον
Δάρνιν νικῶ, ἀλλὰ προκαλεῖ με εἰς μάχην». Ἀρχίσατε τὸ ποιμε-
νικὸν τραγούδιον, Μοῦσαι, πάλιν ἀρχίσατε. «Ἔ λύκοι, ὦ τσα-
κάλια, ὦ ἄρκτοι, αἱ ὁποῖα ἐμφολεύετε ἐπάνω εἰς τὰ ὄρη, χαί-
ρετε· δὲν θὰ σᾶς εἶμαι πλέον ἐγὼ ὁ Δάρνις εἰς τὰ δάση,
οὔτε πλέον εἰς τοὺς δρυμοὺς, οὔτε εἰς τὰ ἄλλα. (105) Χαῖρε
Ἀρθέουσα (πηγή), καὶ ποταμοὶ οὔτινες χύνετε καθαρὸν ὕδωρ
εἰς τὴν Θύμβριδα». Ἀρχίσατε τὸ ποιμενικὸν τραγούδι, Μοῦσαι,
πάλιν ἀρχίσατε. «Ἔ Πᾶν Πᾶν, εἴτε ἐδύσκεισαι ἀνὰ τὰ ὑψηλὰ
ὄρη τοῦ Λυκαίου, εἴτε σὺ βεβαίως περιδιαβάεις κατὰ τὸ ἐκτε-
ταμένον Μαίναλον, ἐλθὲ εἰς τὴν νῆσον Σικελίαν (110) καὶ

ἐγκατάλιπε τὸν λόφον καὶ τὸ ὑψηλὸν ἐκεῖνο μνήμα τῆς Ἑλένης, τῆς θυγατρὸς τοῦ Λυκάονος τὸ θαυμαστὸν καὶ εἰς τοὺς μάκαρας». Τελειώσατε τὸ ποιμενικὸν ᾄσμα, Μοῦσαι, ἔμπρὸς τελειώσατε. «Ἐλθέ, ὦ βασιλεῦ, καὶ λάβε τὴν ὀραίαν ἔλικοσιδῆ γλυκύφωνον ταύτην φλογέραν τὴν διὰ πικροῦ κηροῦ συνηρησομένην περὶ τὰ χεῖλή σου· (115) διότι πράγματι ἐγὼ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος σύφομα πλέον εἰς τὸν ἄδην, ὁ Δάφνις ἐγὼ ἐκείνος ἐδῶ ὁ βόσκων τοὺς βόας ἐδῶ δά, ὁ Δάφνις ὁ ποτίζων ἐδῶ τοὺς ταύρους καὶ τὰς δαμάλεις». Τελειώσατε τὸ ποιμενικὸν ᾄσμα, Μοῦσαι, ἔμπρὸς, τελειώσατε. «Τώρα αἱ μὲν βάτοι νὰ κάρητε (βιολέττας) ἴα, ὡσαύτως δὲ καὶ αἱ ἄκανθοι, (120) ἡ δὲ καλὴ νάρκισσος νὰ βλαστήσῃ εἰς τὰς κέδρους (δένδρα)· ὅλα δὲ ἄς γίνωσι ἄλλα ἀντ' ἄλλων (νὰ μεταβληθῶσι) καὶ ἡ πίτυς ἄς βλαστήσῃ ἀχλάδας, ἀφοῦ ἀποθνήσκῃ ὁ Δάφνις, καὶ ἡ ἔλαφος ἄς σπαράξῃ τοὺς κύνας, καὶ ἐκ τῶν ὀρέων οἱ νυκτοκόρακες (αἱ γλαῦκες) ἄς συναγωνισθῶσι κατὰ τὴν μελωδίαν πρὸς τὰς ἀηδόνας». Τελειώσατε τὸ ποιμενικὸν ᾄσμα, Μοῦσαι, ἔμπρὸς, τελειώσατε. (125) Καὶ οὗτος μὲν ἀφοῦ εἶπε τόσα, ἀνεπαύθη (ἀπέθανε). Τοῦτον δὲ ἤθελε νὰ σηκώσῃ ἡ Ἀφροδίτη· ἀλλ' ὅμως ὄλον τὸ νῆμα τῆς ζωῆς του ἀπὸ τὰς μοίρας εἶχεν ἐκλείψει, καὶ ὁ Δάφνις διήλθε τὸ ῥεῦμα τοῦ Ἀχέροντος ποταμοῦ). Ἡ δὲ συστροφὴ τοῦ ῥέματος ἐκάλυψε τὸν ἄνδρα τὸν ἀγαπητὸν εἰς τὰς Μούσας τὸν ὄχι ἀπεχθῆ εἰς τὰς Νύμφας. Τελειώσατε τὸ ποιμενικὸν ᾄσμα, Μοῦσαι, ἔμπρὸς τελειώσατε.

(130) Καὶ σὺ (ὦ Αἰπόλε) δίδου μοι τὴν αἴγα καὶ τὸ ποτήριον, ἵνα ἀφοῦ ἀμέλξω κάμω σπονδὴν εἰς τὰς Μούσας. Χαίρετε, ὦ Μοῦσαι, πολλὰ καὶ χαίρετε, ἐγὼ δὲ καὶ ὕστερον θὰ τραγοφθῶ πρὸς χάριν σας γλυκύτερον.

ΑἰΠΟΛΟΣ

Εἶθε νὰ γίνῃ τὸ καλόν σου στόμα, Θύρσι, γεμάτο ἀπὸ μέλι,

γεμάτο ἀπὸ κηρομέλισσον, καὶ νὰ τρώγῃς γλυκὰ σῦκα ἀπὸ τὴν Αἰγίλιαν, (135) ἐπειδὴ σὺ βεβαίως τραγοδεῖς καλλίτερον τοῦ τέτιγος. Ἴδου εἰς σὲ τὸ ποτήριον παρατήρησον, ὦ φίλε, πόσον ὄραϊα εὐφδιάζει· θὰ νομίσῃς ὅτι αὐτὸ ἔχει πλυθῆ εἰς τὰς κρήνας τῶν Ὀρῶν. Ἐλθὲ ἐδῶ, ὦ Κισαίθα, σὺ δὲ ἄμελγε ταύτην. Σεῖς δὲ αἱ αἶγες μὴ σκιρτήσητε, μήπως ὁ τράγος σηκωθῆ ἔναντίον σας.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΑ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Γ'.

ΚΩΜΟΣ

*Εν τῷ εἰδυλλίῳ τούτῳ ἄγνωστός τις αἰπόλος, ἴσως ὁ Βάττος, κάμνει ἐρωτικὴν ἐκδήλωσιν διὰ κωμαστικοῦ ἄσματος, κοινῶς πατηνάδας, εἰς τὴν ἐρωμένην του, κόρην ποιμενίδα, Ἀμαρυλλίδα ὀνομαζομένην, ἰστιάμενος περὶ τὸ ἄντρον αὐτῆς. Τὸ εἰδυλλίον τοῦτο εἶνε κωμαστικόν. Τὰ πράγματα λαμβάνουσι χώραν περὶ τὸν Κρότονα τῆς Ἰταλίας. Τὸ μέτρον εἶνε ἐξάμετρον δακτυλικόν.

Κωμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα, ταὶ δέ μοι αἶγες
 βόσκονται κατ' ὄρος, καὶ ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει,
 Τίτυρ' ἐμὴν τὸ καλὸν πεφιλημένε, βόσκει τὰς αἶγας,
 καὶ ποτὶ τὰν κρῖναν ἄγε Τίτυρε καὶ τὸν ἐνόρχαν,

1. *Κωμάσδω*] κάμνω κῶμον, δηλ. πατηνάδαν εἰς ἐκδήλωσιν ἐρωτικὴν ἐξῶθι τῆς οἰκίας τῆς ἐρωμένης.

2. *Κατ' ὄρος*] ἀνά τὰ ὄρη. — *Τίτυρος*] Σάτυρος· εἶνε ὄνομα ποιμένος· τὸ ὄνομα τοῦτο ἀποδί-

δεται εἰς τράγους καὶ κύνας. — *Ἐλαύνει*] διευθύνει, ὀδηγεῖ εἰς βοσκήν.

3. *Ἐμὴν... πεφιλημένε*] πολυγαπημένε μου.

4. *Ποτὶ τὰν κρῖναν*] πρὸς τὴν κρήνην. — *τὸν ἐνόρχαν*] τὸν βαρ-

- 5 Τὸν Λιβυκὸν κνάκωνα φυλάσσει, μὴ τὴ κορύμφῃ.

Ὁ χαίρεισ' Ἀμαρυλλί, τί μ' οὐκέτι τοῦτο κατ' ἄντρον
παρκύπτουσα καλεῖς τὸν ἐρωτῆλον; ἤρᾳ με μισεῖς;
ἤρᾳ γέ τοι σιμὸς καταφραίνομαι ἐγγύθεν εἶμεν; ^(ἦμεν)

- 10 Τὸν στέφανον τίλαί με καὶ αὐτίκα λεπτὰ ποιησεῖς,
τόν τοι ἐγὼν Ἀμαρυλλί φίλα κίσθοιο φυλάσσω
ἀμπλέξας, καλύψεσι καὶ εὐδομοῖσι σελίνου,

Ὁμοι ἐγὼν, τί πάθω; ἄ δύσσοος, οὐχ ὑπακούεις;
ἠνίδε τοι δέκα μᾶλα φέρω, τήνῳθε καθεῖλον,
ὃ μ' ἐκέλευ καθελεῖν τὴ καὶ αὔριον ἀλλά τι οἶσῶ.

νήμα καὶ προγένειος, ἀτάξασθαί με ποιησεῖς.

- 15 Θᾶσαι μὲν θυμάλγες ἐμὸν ἄχος, αἶθε γειοίμαν
ἄ βομβεῦσα μέλισσα καὶ ἐς τὸν ἄντρον ἐιοίμαν
τὸν κισθὸν διαδῶς καὶ τὰν πτέρην, ἃ τὴ πυκάσδει.

βάτον, τὸν ἔχοντα μεγάλους ὄρχεις.

5. Κνάκωνα] ὄνομα τραγού. ἴσως παράγεται ἐκ τοῦ κνακός ἢ κνηκός, ὅπερ ἦν φυτὸν ἀκανθώδες, οὗ τὸ ἄνθος μεταχειρίζοντο οἱ ποιμένες ὡς κιάταν εἰς πῆξιν γάλακτος. — μὴ τὴ κορύμφῃ] μὴπως σὲ κερατίσῃ, σὲ κτυπήσῃ μὲ τὰ κέρατά του.

7. Παρκύπτουσα] προκύπτουσα, προβάλλουσα τὸ πρόσωπον.

8. Ἠρα] ἄρα γε. — σιμὸς] πατσουρομύτης, πλατυμύτης.

10. Κίσθοιο ὁ Κίστος] εἶνε θαμνωδὲς φυτὸν μὲ ροδόχροα ἄνθη.

12. ἄ δύσσοος] ἡ κακοδαίμων, ἢ δυσκόλως συγκινομένη, ἢ κακῶς διωκομένη.

13. Ἠνίδε] ἰδοῦ — τήνῳθε] ἐξ ἐκείνου τοῦ μέρους.

14. Ἐκέλευ] ἐκέλευσας, διέταξας, τὸ ρημ. κελεύω.

15. Θᾶσαι] θέασαι = θεώρει ἀκριβῶς εἶνε μέσος ἀόριστος προσ. τοῦ θέαμαι (θεάομαι) — μὲν] τῇ ἀληθείᾳ.

17. Τὴν πτέρην] εἶδος βοτάνης ὁμοίας πτεροῦ στρουθοκαμήλου κατὰ τὸν Σχολ. τοῦ Θεοκρ. κοινῶς φτέρην — πυκάσδει] σὲ ἀποκρῶ-

20 Νῦν ἔγνων τὸν Ἔρωτα βαρῦς θεός· ἦρα λειάνας
μαζὸν ἐθήλαξες, δρυμῶ τέ νιν ἔτραφε μάτηρ,
ὅς με κατασμήζων καὶ ἐς ὄστιον ἄχρισ ἰάπτει.

Ἦ τὸ καλὸν ποθορῶσα, τὸ πᾶν λίπος· ὃ κυάνοφρον
Νύμφα, πρόσπτυξάι με τὸν αἰπόλον, ὡς τυ φιλήσω.
ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλήμασιν ἀδέα τέριψις.

25 Τὴν βαίταν ἀποδὺς εἰς κύματα τινῶ ἀλεῦμαι,
ὥσπερ τὼς θύννως σκοπιάζεται· Ὀλιπὶς ὃ γοιπεύς·
καῖκα μῆποθάνω—τό γε μὲν τεὸν ἀδὺ τέτυκται.

Ἐγνων προῦν, ὅσα μοι μεμναμένω, εἰ φιλέεις με,
οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτεμάξατο τὸ πλατάγημα,
ἀλλ' αὐτὼς ὀμαλῶ ποτὶ πάχεος ἔξεμαράνθη·

πτεῖ πυκάζει.

20. *Κατασμήζων*] κατακαίων.
—*ιάπτει*] ἔρχεται, εἰσδύει.

21. *Ποθορῶσα*] προσορῶσα.
— *πᾶν λίπος*] ὅλη πάχος, δηλ.
ἀναίσθητος, καθόσον ἐλέγετο ὅτι
οἱ λιπώδεις ἄνθρωποι εἶνε ἀναι-
σθητοὶ καὶ ἀσυνκίνητοι εἰς ἐρω-
τικὰς ἐκδηλώσεις. ἦ] ὀλόκληρος
εὐωδιάζεις.

24. *Τὴν βαίταν*] τὴν γούναν,
διφθέραν, εἶδος μηλωτῆς.—*ἀλεῦ-
μαι*] ἀλουμαι μεσ. μελ. τοῦ ἄλλο-
μαι] θά πηδήσω, θά ριφθῶ.

25. *Σκοπιάζεται*] κατασκοπεύει
ἀπὸ σκοπιᾶς (ὕψηλοῦ μέρους).

26. *Καῖκα μῆποθάνω*] καὶ ἄν

δεν ἀποθάνω— τὸ γέ μαν τεὸν]
τὸ παρὰ σοὶ θανεῖν εἶνε ἡδύ.

27. *Ἐγνων*] δηλ. οἶμι δὲν μὲ
ἀγαπᾶς—*προῦν*] πρῖν, ἐσχάτως δηλ.
πρὸ ὀλίγου.

28. *Τὸ τηλέφιλον*] τὸ φύλλον
τῆς ἀγάπης, δηλ. τὸ φύλλον τῆς
παπαροῦνας, ὅπερ εἰς ἐκρότει
διασχιζόμενον ἐδήλου ὅτι ἀνταγα-
πῶντο οἱ ἐρασταί; ὡς παρ' ἡμῶν
γίνεται μὲ τὰ πέταλα τοῦ τριαντα-
φύλλου κροτούμενα ἐπὶ τοῦ μετώ-
που ἢ ἐπὶ τῶν δακτύλων τῆς χει-
ρός.—*ποιεμάξατο*] προσέλαβε, ἐδέχθη.

29. *Πάχεος*] πῆχεος δηλαδή τοῦς
δακτύλους τῆς χειρός.—*ἔξεμαράνθη*
—*ἔσβυσε*] ἔσκασε χωρὶς κρότον.

30 Εἶπε καὶ ἅ Γραῖαί τ' ἀλαθέα κοσκινόμαντις,
ἅ πρῶν ποιολογεῦσα παραιβάτις, ὄνεκ' ἐγὼ μὲν
τὴν ὄλος ἔγκριμαι, τὸ δέ μεν λόγον οὐδένα ποιῆ.

Ἦ μάν τοι λευκὰν διδυματόκον αἶγα φυλάσσω,
τάν με καὶ ἅ Μέρμυονος ἔριθαίς ἅ μελανόχορος
35 αἰτεῖ, καὶ δωσῶ οἱ, ἐπεὶ τύ μοι ἐνδιαθρούπη.

Ἄλλεται ὀφθαλμός μεν ὁ δεξιός· ἦρά γ' ἰδησῶ
αὐτάν· ἄσεῦμαι ποτὶ τὰ πίτυν ὄδ' ἀποκλιθεῖς.
καὶ κ' ἔμ' ἴσως ποτίδοι, ἐπεὶ οὐκ ἀδαμαντῖνα ἐστίν.

Ἰαπομένης ὅκα δὴ τὰν παρθένον ἤθελε γάμει,
40 μᾶλ' ἐνὶ χερσὶν ἐλὼν δρόμον ἄνευ· ἅ δ' Ἄταλάντα
ὡς ἴδεν, ὡς ἐμάνη, ὡς εἰς βυθὸν ἄλλατ' ἔρωτα.

Τὰν ἀγέλαν γῶ μάντις ἀπ' Ὀθρυος ἄγε Μελάμλους

30. Κοσκινόμαντις] ἡ διὰ κοσκίνουμαντεωμένη, ὡς παρ' ἡμῖν αἱ Ἀθιγγανίδες προλέγουσαι τὴν μοῖραν τῶν ἀνθρώπων, ἢ γόησσα.

31. Ποιολογεῦσα] πῶαν, χόρτον συλλέγουσα, σταχυολογοῦσα.—παραιβάτις] παροδίτις, ἢ παραζουλοῦσα τοὺς θεριστοὺς.

32. Τὴν ὄλος ἔγκριμαι] εἰς σέ ὀλόκληρος εἶμαι ἀφωτισομένης.

34. Ἐριθαίς.] ἡ ἐριουροῦσα, ἢ νήθουσα, ὡς ἡ ἐτυμολογία ὑπεμφαίνει.

35. Ἐνδιαθρούπη] δὲν με καταδέχουσαι, καμαρώνεις.

36. Ἄλλεται] σπαραξέει—ἦρά γ'

ἰδησῶ] ἄρά γε θά τὴν ἴδω ;— τὴν πίτυν] τὴν κουκουναριάν, ἐλάτην, ἢ πεύκην.

37. Ἀποκλιθεῖς] ἐξαπλωθεῖς.

39. Ἰαπομένης] ἐντεῦθεν ἄρχειται τὸ περιεχόμενον τῆς φῶδης τοῦ αἰπόλου.

40. Δρόμον ἄνευ] ἀγῶνα δρόμου ἔκαμνε, ἠγωνίζετο δρόμον.

41. Ὡς ἐμάνη] τόσον ἐτρελλάθη.— ὡς... ἄλλατ' ὥστε ἔκαμε ἄλλα, ἐπέπεσε.— Ἄταλάντα] ἡ Ἄταλάντη· σύντροφος τῆς Ἀρτέμιδος, κατὰ τὴν ταχύτητα τῶν ποδῶν κατὰ τινος ἦν Ἀρκαδικὴ παρθένος. θυγάτηρ τοῦ Ἰάσου καὶ τῆς

ἔξ Πύλον· ἃ δὲ Βίαντος ἐν ἀγκοίνῃσιν ἐκλίνθη,
μάτηρ ἃ χαρίεσσα περίφρονος Ἄλφεισιβοῆς.

- 45 Τὰν δὲ καλὴν Κυθήρειαν ἐν ὄρεσι μῆλα νομεύων
οὐχ' οὐτῶς ὁ Ἄδωνις ἐπὶ πλέον ἄγαγε λύσσας,
ᾧσθ' οὐδὲ φθίμενόν νιν ἄτερ μαζοῖο τίθητι ;

- Ζαλωτὸς μὲν ἐμὴν ὁ τὸν ἄτροπον ἕπνον ἰαύων
Ἐνδυμίον, ζαλῶ δὲ φίλα γύναι Ἰασίωνα,
50 ὃς τοσοῦν' ἐκύρησεν, ὅσ' οὐ πεισεῖσθε βέβαλοι.

Ἄλγέω τὰν κεφαλάν, τὴν δ' οὐ μέλει. οὐκέτ' αἰίδω,
κεισεῦμαι δὲ πεσών, καὶ τοὶ λύκοι ᾧδὲ μ' ἔδονται.
ὧς μέλι τοι γλυκὸν τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο.

Κλυμένης.

43. *Μελάμπους*] μαρκεπόδα-
ρος, περίφημος ἰατρός καὶ μάντις.

44. *Ἐν ἀγκοίνῃσιν*] ἐν ταῖς
ἀγκάλας.

45. *Τὰν...Κυθήρειαν*] εἶνε ἐπώ-
νυμον τῆτ' Ἀφροδίτης ἀπὸ τῆς
νήσου τῶν Κυθήρων, ἔνθα κατὰ
τὴν μυθολογίαν τὸ πρῶτον ἀπέβη
ἀναδύσα ἀπὸ τοῦ ἀφροῦ τῆς θα-
λάσσης—*μῆλα*] τὰ πρόβατα.

46. *Ὁ Ἄδωνις*] υἱὸς τοῦ Κι-
νύρα καὶ τῆς Μόρρας ἐρώμενος
τῆς Ἀφροδίτης γημιζόμενος διὰ
τὸ κάλλος του.

47. *Ἄτερ μαζοῖο*] ἄνευ μαστοῦ
αὐτῆς, δὲν ἀπέσπα τὸ στήθος της.

48. *Ἄτροπον ἕπνον*] ἕπνον ἄ-

διάτροπον, αἰώνιον. — *ἰαύων*] ἀνα-
πουόμενος, ἡσυχάζων.

49. *Ἐνδυμίον*] βασιλεὺς τῆς
Ἰλίδος, ἀνὴρ φιλοκυνηγὸς ἐν
καιρῷ νυκτὸς ὑπὸ τὸ φῶς τῆς Σε-
λήνης, ἀναπαυόμενος τὴν ἡμέραν.
Ἐντεῦθεν καὶ παροιμία. «*Ἐνδυ-
μίωνος ἕπνος*» ἐπὶ τῶν πολὺ κοι-
μωμένων.

50. *Τοσοῦν' ἐκύρησεν*] τοσοῦ-
των ἐπέτευχεν κατὰ συζυρίαν.
βέβαλοι] βέβηλοι, δηλ. οἱ ἀνά-
ξιοι τῶν μυστηρίων τοῦ ἔρωτος.

50. *Τὴν δ' οὐ μέλει*] αὐτὴν δὲ
δὲν τὴν μέλει.

53. *Κατὰ βρόχθοιο*] εἰς τὸν
λάρυγγα.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΑ

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Γ'.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ

Κάμνω κῶμον (πατινάδαν) πρὸς τὴν Ἀμαρυλλίδα, αἱ δὲ αἰγές μου βόσκουσιν εἰς τὸ ὄρος καὶ ὁ Τίτυρος ὀδηγεῖ αὐτάς εἰς τὴν βοσκήν. Τίτυρε πολυαγαπημένε μου, βόσκει τὰς αἰγας, καὶ εἰς τὴν κρήνην ὀδήγει αὐτάς, Τίτυρε, καὶ τὸν βαρβάτον τράγον τὸν Λιβυκὸν (τὸν ἔχοντα μεγάλους ὄρχεις) (5) φυλάττου μήπως σὲ κτυπήσῃ μὲ τὰ κέρατά του.

ᾧ χαρίεσσα Ἀμαρυλλίς, διατί μὴ προκύπτουσα ἐκ τοῦ ἀντροῦ τούτου δὲν προσκαλεῖς ἐμὲ τὸν ἐραστήν σου; Ἄγὰ γε μὲ μισεῖς; Ἄγὰ γε σοῦ φαίνομαι ἐκ τοῦ πλησίον ὅτι εἶμαι πλατυμύτης (πατσουρομύτης); Θὰ μὲ κάμῃς νὰ μαδίσω καὶ παρευθὺς εἰς μικρὰ τεμάχια τὸν στέφανον (10), τὸν ὁποῖον ἐγὼ διὰ σέ, ἀγαπητὴ Ἀμαρυλλίς, φυλάττω ἐμπλέξας αὐτὸν μὲ κάλυκας ρόδων καὶ εἰς εἴσοσμα σέλινα. Ἀλλοίμονον εἰς ἐμένα τί ἔχω νὰ πάθω; ὦ δυσκόλως συγκινομένη δὲν ὑλακοῦεις; ἰδοὺ σοῦ φέρω δέκα μῆλα· ἕξ ἐκείνου τοῦ μέρους, τὰ ἔκοφα, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου μὲ προσέταξας σὺ νὰ τὰ κόψω· καὶ αἴριον θὰ σοῦ φέρω ἄλλα.

(15) Παρατήρησον ὅμως τὴν πίκραν τῆς καρδίας μου. εἴθε νὰ ἐγενόμην ἢ βομβοῦσα μέλισσα καὶ εἰς τὸ ἰδικόν σου ἄντρον νὰ ἠρχόμην, εἰσδύσας εἰς τὸν κισσὸν καὶ εἰς τὴν πέριν, ἣτις σὲ ἀποκρύπτει. Τώρα ἐγνώρισα τὸν ἔρωτα βαρῦς Θεὸς εἶνε. ἄληθῶς μαστὸν λεαίνης ἐθήλαζεν καὶ εἰς τὸν δρυμὸν ἢ μήτηρ του τὸν ἀνέθρεψε (20) ὅστις κατακαίων με καὶ ἕως τὰ κόκκαλα ἔρχεται (εἰσδύει).

ἜΩ θελκτικῶς προσβλέπουσα, ὀλόκληρος εὐωδιάζεις, ὃ ἔχουσα μελαίνας ὄφρῶς Νύμφη, (μανροφρίδα), ἐνηγκαλίσον με τὸν αἰγιδοβοσκὸν διὰ νὰ σὲ φιλήσω· ὑπάρχει καὶ εἰς τὰ κενὰ φιλήματα γλυκεῖα τέρφης. Τὴν διφθέραν ἀποδυθεὶς (τὴν γούναν) θὰ ῥιφθῶ εἰς ἐκεῖνα τὰ κύματα (25) ὁπότεν ἀπὸ ὑψηλῆς σκοπιᾶς κατασκοπεύει τοὺς θύννους (παλαμίδας) ὁ ἄλιενς Ὀλις. Καὶ ἐὰν δὲν ἀποθάνω οὕτω — τὸ θανεῖν παρὰ σοὶ εἶναι γλυκὸν (θὰ πληρώσω τὴν ἐπιθυμίαν σου). Ἐγνώρισα πρὸ ὀλίγου (δηλαδὴ ὅτι δὲν με ἀγαπᾷς), ὅτε ἐγὼ ἐσυλλογιζόμενα, ἐὰν με ἀγαπᾷς· διότι οὐδὲ τὸ φύλλον τῆς ἀγάπης (τὸ φύλλον τῆς παπαρούνας) προσέλαβε τὸ κρότημα, ἀλλὰ οὕτως ἀπαλῶς ὥσως διόλου ἀπεμαρῶνθη εἰς τὴν ἀπαλὴν χεῖρά μου (δὲν ἐκρότησε). (30) εἶπε τὴν ἀλήθειαν καὶ ἢ κοσκινόμεντις ἢ θυγάτηρ τοῦ Γραίου ἢ πρὸ ὀλίγου σταχυολογοῦσά παροδῖτις ὅτι ἐγὼ μὲν ὀλόκληρος εἰς σὲ εἶμαι ἀφωσιωμένος, ἀλλὰ σὺ οὐδένα λόγον κάμεις περὶ ἐμοῦ (δὲν με λογαριάζεις). Λειπὴν αἶγα σου φυλάττω, ἣτις ἔχει γεννήσει δίδυμα, τὴν ὁποίαν μοῦ ζημιεὶ καὶ ἢ σιτόχρους ἐριουργός, (ἐργᾶτις) ἢ θυγάτηρ τοῦ Μέρμνονος, (35) καὶ θὰ τὴν δώσω εἰς αὐτήν, ἐπειδὴ σὺ δὲν με καταδέχεσαι (καμαρώνεις). Σπαράζει ὁ δεξιός μου ὀφθαλμός· ἄρα γε θὰ τὴν ἴδω; ἄς τραγουδήσω ἕξαπλωθεὶς ἐδῶ πλησίον εἰς τὴν κουκουναριάν. Καὶ ἴσως ἤθελε προσβλέψει εἰς ἐμέ, ἐπειδὴ δὲν εἶνε ἀδαμάντινος (σκληροκάρδιος). Ὁ Ἰαπομένης, ὁπότεν ἤθελε νὰ νυμφευθῇ τὴν παρθένον

Ἄταλάντην λαβὸν μῆλα εἰς τὰς χεῖρας του ἠγωνίζετο ἀγῶνα δρόμου. (40) Ἡ δὲ Ἄταλάντη καθὼς τὸν εἶδε, τόσον ἐτρελλάθη, ὥστε ἐνέπεσεν εἰς μέγαν ἔρωτα. Καὶ ὁ μάντις ὁ Μελάμπους τὴν ἀγέλην τῶν βοῶν ὠδήγησε ἀπὸ τῆς Ὀθρουοῦ εἰς τὴν Πύλον. ἡ δὲ χαρίεσσα μήτηρ τῆς λίαν σφόδρονος Ἀλφειβοίας κατεκλίθη εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Βίαντος.

(45) Εἰς δὲ τὴν ὄραϊαν Κυθέρειαν ὁ Ἄδωνις βύσζων πρόβατα εἰς τὰ ὄρη δὲν ἐνέπνευσε τοσαύτην λύσσαν ἔρωτος, ὥστε οὐδὲ ἀποθανόντα αὐτὸν ἀπέσπασε τοῦ στήθους της. Ζηλωτὸς μὲν εἶναι παρ' ἔμοι ὁ τὸν αἰώνιον ὕπνον καθεύδων. Ἐνδυμίω, ζηλεύω δὲ ὃ προσφιλῆς γύναι, τὸν Ἰασίωνα, (50) ὅστις τόσα ἐπέτυχε, ὅσα δὲν θὰ μάθετε, ὃ βέβηλοι (οἱ ἀνάξιοι τῶν μυστηρίων τοῦ ἔρωτος). Μοῦ πονεῖ ἡ κεφαλὴ, σὲ δὲ δὲν σὲ μέλει. Ἄν τραγοδῶ πλέον, θὰ κατὰκειμαι δὲ πεσών, καὶ θὰ μὲ φάγωσι ἔδῳ οἱ λύκοι. Βεβαίως θὰ σοῦ γίνῃ τοῦτο γλυκὺ ὡς μέλι εἰς τὸν λάφυγγα.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΑ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΙΑ΄

ΚΥΚΛΩΨ

Ἐν τῷ εἰδυλλίῳ τούτῳ παρίσταται ὁ Θεόκριτος διαλεγόμενος πρὸς τὸν ἰατρὸν Νικίαν, Μιλήσιον τὸ γένος· κατὰ τὴν διήγησιν ἐμφανίζει τὸν Κύκλωπα, ὅστις παρηγορεῖ ἑαυτὸν δι' ᾧδῆς διὰ τὰς περιπετείας τοῦ σφοδροῦ πρὸς τὴν Γαλάτειαν ἔρωτός του.

Οὐδὲν πὸτ τὸν ἔρωτα περύνει φάρμακον ἄλλο
Νικία οὔτ' ἔγγριστον, ἔμιν δοκεῖ, οὐδ' ἐπίπαστον,
ἢ ταῖ Πιερίδες· κοῦφον δέ τι τοῦτο καὶ ἀδύ
γίγνεται ἔπ' ἀνθρώπων, εἴρειν δ' οὐ ράδιόν ἐστι.
5 γινώσκειν δ' οἶμαί τε καλῶς ἰατρὸν ἔοντα
καὶ ταῖς ἑννέα δὴ περιλημμένον ἔξοχα Μοίσαις.
οὔτω γῶν ράϊστα διαγ' ὁ Κύκλωψ ὁ παρ' ἡμῖν,
ᾠρχαῖος Πολύφαμος, ὅκ' ἤρατο τὰς Γαλατείας,

2. Ἐγγριστον] φάρμακον, δι' ἀλείφομεν πρὸς θεραπείαν.—Ἐπίπαστον] δι' οὗ ἐπιπάτομεν, κοιν. πασπαλίζομεν.

7. Ῥάϊστα] ἀναπαυτικώτατα·

δηλ. ὁ Κύκλωψ παρεμβύθει τὸν ἔρωτά του πρὸς τὴν Γαλάτειαν· δι' ᾧδῶν ἦτο δὲ αὐτὴ θυγάτηρ τοῦ Νηρέως καὶ τῆς Δωριίδος.

8. ᾠρχαῖος] ὁ ἀρχαῖος, ὁ παμ-

- ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα τὼς κροτάφως τε.
 10 ἦρατο δ' οὐ μάλοις οὐδὲ ρόδοι οὐδὲ κικίννοις,
 ἀλλ' ὄρθαις μανίας, ἀγείτο δὲ πάντα πάρεργα.
 πολλάκι ταῖ ὄϊες ποτὶ τωὺλίον αὐτὰ ἀπῆρθον
 γλωφῶς ἐκ βοτάνας· ὃ δὲ τὰν Γαλάτειαν αἰείδων
 αὐτεῖ ἐπ' αἰόνος κατετάκετο φυκιοέσσας
 15 ἔξ ἁοῦς, ἔχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἔλλκος
 ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὔρε, καθεζόμετος δ' ἐπὶ πέτρας
 ὑψηλᾶς ἔς πόντον ὄρων ἄειδε τοιαῦτα.

(Ῥδή.)

- α' Ὡ λευκὰ Γαλάτεια, τί τὸν φιλέοντ' ἀποβάλλη
 μόσχω γαυροτέρα, σφηλωτέρα ὄμφακος ὠμᾶς,
 20 φοιτῆς δ' αὐθ' οὐτῶς, ὄκκα γλυκὺς ὕπνος ἔχῃ με,
 οἴχῃ δ' εὐθὺς ἰοῖς, ὄκκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῆ με,
 φεύγεις δ' ὥσπερ ὄϊς πολὺν λύκον ἀθρήσασα ;

- α' Ἡράσθην μὲν ἔγωγα τεοῦς κόρα, ἀνίκα πρῶτον
 ἦνθες ἐμᾶ σὺν ματρὶ θέλοισ' ὑακίνθινα φύλλα
 25 ἔξ ὄρεος δρέψασθαι, ἐγὼ δ' ὄδον ἀγεμόνευον.

Κύριδος ἐκ μεγάλας τό οἱ ἦται πᾶζε βέλεμον.

πάλαιος.—ἦρατο οἱ] ὅτε ἠράσθη.

10. Μάλοις] μήλοις.—κικίννοις]
 ταῖς ὑπογαστρικοῖς θριξί· γενικῶς
 τοῖς μαλλίοις, βοστρύχοις.

11. Ἀγείτο] ἐνόμιζε, ἠγείτο.

12. Ποτὶ τωὺλίον] πρὸς τὸ
 αὔλιον, εἰς τὸ μανδρὶ.

14. Ἐπ' αἰόνος φυκιοέσσας] ἐπὶ
 τῆς ἀκτῆς τῆς πλήρους φυκίων.
 — βέλεμον] τὸ βέλος.

18. Ἀποβάλλη] ἀποποιεῖσαι
 ἀπορρίπτεις, προσβάλλεις — πα-
 κιάς] πηκτῆς, δηλ. τυροῦ πετηγό-
 τος, κοινῶς μετξήθρας.

19. Γαυροτέρα] μεγαλοπρεπε-
 στέρα, ἐπισημνή. — σφηλωτέρα] ἀ-
 βροτέρα.

22. Πολιόν] λευκόν, δηλ. γη-
 ρσιόν, γερόλυκον.

25. Δρέψασθαι] νὰ δρέψῃς, νὰ

παύσασθαι δ' εἰδὼν τυ καὶ ὕστερον οὐδ' ἔτι πα νῦν
ἐκ τήνω δύναμαι· τίν δ' οὐ μέλει, οὐ μὰ Δί' οὐδέν.

β' Γινώσκω χαρίεσσα κόρα, τίνος ὄνεκα φεύγεις;
ὄνεκά μοι λασία μὲν ὀφρῦς ἐπὶ παντὶ μετώπῳ
30 ἕξ ὠτὸς τέταται ποτὶ θῶτερον ὡς μία μακρὰ,
εἷς δ' ὀφθαλμὸς ὕπαστι, πλατεῖα δὲ ῥίς ἐπὶ χεῖλει.

β' Ἄλλ' οὗτος τοιοῦτος ἐὼν βοτὰ χίλια βόσκω,
κῆκ τούτων τὸ κράτιστον ἀμελγόμενος γάλα πίνω·
τυρὸς δ' οὐ λείπει μ' οὔτ' ἐν θέρει οὔτ' ἐν ὀπώρα,
35 οὐ χειμῶνος ἄκρω· ταρσοὶ δ' ὑπεραχθέες αἰεὶ.

β' Συρίσδεν δ' ὡς οὔτις ἐπίσταμαι ὧδε Κυκλώπων,
τὴν τὸ φίλον μελίμαλον ἀμῆ κῆμαντὸν ἀείδων
πολλάκι νυκτὸς ἄωρί. τράφω δέ τοι ἔνδεκα νεβρώς
πάσας μανοφόρος καὶ σκύμνος τέσσαρας ἄρκτων.

40 β' Ἄλλ' ἀφίκευ τὴν ποθ' ἀμέ, καὶ ἕξεις οὐδὲν ἔλασσον,

κόψης· τὸ ῥῆμα κυρίως ἐπὶ φύλ-
λων, δένδρων καὶ βοτανῶν.—ἀγε-
μόνευον] ὠδήγουν ἡμᾶς, ἐδείκνυον
τὸν δρόμον.

27. Ἐκ τήνω] ἕξ ἐκείνου τοῦ
χρόνου.—τίν δ' οὐ μέλει] σὲ δὲ δὲν
σὲ μέλει.

29. Λασία δασεῖα, δασύθριξ.

32. Βοτὰ] τὰ θρέμματα· τὰ
πρόβατα, τὰ βοσκήματα ἐν γένει.

34. Ἐν ὀπώρα] ἐν καιρῷ φθι-
νοπόρου.

35. Χειμῶνος ἄκρω] κατὰ τὰ
μέσα, τὴν καρδίαν τοῦ χειμῶνος.

—ταρσοὶ] τὰ τυροβόλια κοινῶς,
δηλ. καλάμινα πλέγματα, ἐφ' ὧν
ξηραίνουσι τοὺς τυρούς.

35. Ὑπεραχθέες] κατάφορτοι,
βεβαρημένοι.

37. Μελίμαλον] ἴματα μου,
φῶς μου· εἶνε πρόσφθεγμα ἐρω-
τικόν.

38. Ἄωρί] ἐπίρ. παράκαιρα,
περὶ τὰ μεσάνυκτα.—νεβρώς] νεο-
γνὰ ἐλάφων.—μανοφόρος] ἥτοι φε-
ρούσας ἐπιτραχηλίους κόσμουζ.—
σκύμνους] σκύλακας ἄρκτων.—Τηνεὶ]
ἐκεῖ.—ἀμβρόσιον] ἀθάνατον, θεῖον

τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὀρεγθεῖν.
ἄδιον ἐν τῶντρω παρ' ἐμὴν τὰν νύκτα διαξείεις.
τίς κα τῶνδε θάλασσαν ἐκὼν καὶ κύμαθ' ἔλοιτο ;

β' Ἐντὶ δάρνα τινεῖ, ἐντὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι,
45 ἔστι μέλας κισσός, ἔστ' ἄμπελος ἅ γλυκύκαρπος,
ἔστι ψυχρὸν ὕδωρ, τό μοι ἅ πολυδένδρεος Αἴτνα
λευκᾶς ἐκ χιόνος ποτὸν ἀμβρόσιον προΐητι.

β' Αἰ δέ τι αὐτὸς ἐγὼν δοκέω λασιώτερος εἶμεν,
ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι καὶ ὑπὸ σποδῶ ἀκάματον πῦρ·
50 καιόμενος δ' ὑπὸ τεύς καὶ τὰν ψυχρὰν ἀνεχοίμαν
καὶ τὸν ἔν' ὀφθαλμόν, τῷ μοι γλυκερώτερον οὐδέν.

β' Ὁμοι, οὐκ ἔτεκέν μ' ἅ μάτηρ βράγχι' ἔχοντα,
ὡς κατέδυν ποτὶ τὴν καὶ τὰν χέρα τευς ἐφίλησα,
αἶ μὴ τὸ στόμ' ἔλλης, ἔφερον δέ τοι ἦ κρίνα λευκὰ
55 ἦ μᾶκων' ἀπαλὰν ἐρυθρὰ πλαταγώνι' ἔχουσιν

β' Ἀλλὰ τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι.
νῦν μὰν ὃ κόριον, νῦν δ' αὖ τό γα νεῖν μασεῦμαι,

19 λευκοτέρα πακτὸς ποτιδεῖν, ἀπαλωτέρα ἀρνός,

48. *Λασιώτερος*] δασυτέρος, ἔχων
πολλήν τριχόσιν ἐν τῇ σάματι.

50. *Ἀνεχοίμη*] ἠθέλον ἀνεχθῆ
ἐνν. νὰ ἀπολέσω.

52. *Βράγχια*] σπάραγγνα (δηλ.
ἰχθῦν).

53. *Ὡς κατέδυν*] διὰ νὰ κατέ-
δυσον, νὰ εἰσέδυσον. — *ποτὶ τὴν*
πρὸς σέ. (δηλ. τὴν θάλασσαν).

55. *Μᾶκωνα*] μήκωνα, παπα-
ροῦναν. — *πλαταγώνια* φύλλα ποι-
οῦντα κρότον, δηλωτικὰ τοῦ ἔ-
ρωτος.

56. *Τὰ μὲν...τὰ δὲ*] τὰ κρίνα.
καὶ οἱ μήκωνες.

57. *Ὡ κόριον*, ὃ κοράσιον, κο-
ριτσάκι. — *μασεῦμαι*] μαρθάνω. —
νεῖν] πλέειν, κολυμβᾶν.

εἶ τίς κα σὺν ναὶ πλέων ξένος ὄδ' ἀφίκηται,
ὡς εἰδῶ τι, πόθ' ἀδὺ κατοικεῖν τὸν βυθὸν ὑμῖν.

60 β' Ἐξένθοις Γαλάτεια καὶ ἔξενθοῖσα λάθοιο
ὥσπερ ἐγὼν νῦν ὄδε καθήμενος οἴκαδ' ἀπενθεῖν.
ποιμαίνειν δ' ἐθέλοις σὺν ἐμῖν ἅμα καὶ γάλ' ἀμέλγειν
καὶ τυρὸν πᾶσαι τάμισον δοριμεῖαν ἐνεῖσα.

γ' Ἄ μάτηρ ἀδικεῖ με μόνα καὶ μέφομαι αὐτῆ.
65 οὐδὲν πῆποχ' ὄλωσ ποτὶ τὴν φίλον εἶπεν ὑπέρ μεν,
καὶ ταῦτ' ἅμαρ ἐπ' ἅμαρ ὀρθῶσά με λεπτόνοντα.
φασῶ τὰν κεφαλὰν καὶ τὸς πόδας ἀμφοτέρως μεν
σφύζειν, ὡς ἀνιαθῆ, ἐπεὶ κηγὼν ἀνιῶμαι.

γ' Ὡ Κύκλωψ Κύκλωψ, πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι ;
70 αἶν' ἐνθὼν τολάρως τε πλέκοις καὶ θαλλὸν ἀμάσας
ταῖς ἄρνεσι φέροις, τάχα κα πολὺ μᾶλλον ἔχοις νῶν
τὰν παρεοῖσαν ἄμελγε. τί τὸν φεύγοντα διώκεις ;
ὥστ' οὐκ ἂν τρι ταῦτα φέρειν ἅμα πάντ' ἐδυνάθην.

60. Λάθοιο . . . οἴκαδ' ἀπενθεῖν] εἶθε νὰ λησμονήσης νὰ ἐπιστρέψης εἰς τὴν οἰκίαν σου.

61. Ὡσπερ ἐγὼ νῦν] ἐνν. ἐπελαθόμην οἴκαδε ἀπελθεῖν.

63. Τάμισον : κοινῶς πιτυά, δι' ἧς πῆζουσι τὸ γάλα. — ἐνεῖσα ἐμβαλοῦσα.

65 Πῆποχ'] πρόποτε, ἕως τώρα.

66. Ἄμαρ ἐπ' ἅμαρ] ἡμέρα πῆ ἡμέρα. — λεπτόνοντα] ἀδυνατίζοντα, γινόμενον ἰσχνόν, φθίνοντα.

67. Φασῶ σφύζειν] θὰ προσποι-

ηθῶ ὅτι πονῶ, ὅτι ταράσσομαι.

69. Ὡ Κύκλωψ] ταῦτα λέγει μόνος εἰς ἑαυτὸν συνελθὼν ἐκ τῆς συγχύσεως ἕνεκα τοῦ ἔρωτος. — ἐκπεπότασαι] ποῦ ἔχεις τὰς φρένας σου πεταγμένας ; ποῦ ἐπέταξαν τὰ μυαλά σου ;

70. Ταλάρως] πλεκτάς καλαμίνους καλαθίσκους, ἐν οἷς ἐναποθέτουσι τὸν νεοπηχθέντα τυρὸν θαλλόν] γλόην πρὸς τροφήν τῶν θρεμμάτων. — ἀμάσας] ῥημ. ἀμάω = θερίζω κόπτω, συλλέγω.

72. Τῆν παρεοῖσαν ἄμελγε] διὰ

εὐρησεῖς Γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίον⁷⁴ ἄλλαν.

74. Πολλά συμπαῖσδέν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται,
 75. κηλίξοντι δὲ πᾶσαι, ἐλεῖ κ' αὐταῖς ἑπακούσω.
 δῆλον ὅτ' ἐν τᾷ γᾶ κηγὼν τις φαίνομαι εἶμεν.

Οὕτω τοι Πολύφραμος ἐποίμαινε τὸν ἔρωτα
 μουσίσδων, ῥᾶον δὲ διαῖγ' ἢ εἰ χρυσὸν ἔδωκεν,

τὰ παρόντα φρόντιζε : ὡς παρ'
 ἡμῖν : *δὸς ἡμῖν σήμερον.*

74. *Συμπαῖσδεν... κέλονται*] με
 προσκαλοῦσι νᾶ συμπαίζωμεν.

75. *Κηλίξοντι*] γελῶσι· τὸ κη-
 λίζω τίθεται ἐπὶ τοῦ χαριέντος
 γυναικείου γέλωτος.

76. *κηγὼν τις ..]* καὶ ἐγὼ φαί-

νομαι ὅτι εἶμαι ἓνας ἀπὸ τού-
 ὄνομαστούς, σημαίνω κάτι τι.

77. *Ἐποίμαινε*] ἐθεράπευε, ἀνε-
 κούφιζε.

78. *Μουσίσδων* μουσουργῶν
διαῖγε] διῆγε, ἐπέργα τὸν καιρὸν
 του, δηλ. ᾄδων.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΑ

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ

ΚΥΚΛΩΨ

Οὐδὲν ἄλλο φάρμακον κατὰ τοῦ ἔρωτος, ὃ Νικία, οὔτε ἔγχριστον (ἀλειφόμενον) κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην οὔτε ἐπίπαστον εἶναι ἐκ φύσεως πεποιημένον ἢ αἱ Πιερίδες (Μοῦσαι)· γλυκὺ δὲ κάπως τοῦτο καὶ εὐχάριστον γίνεται εἰς τοὺς ἀνθρώπους, δὲν εἶναι δὲ εὐκόλον γὰρ τὸ εἶρη τις. (5) Νομίζω δὲ ὅτι σὺ εἰξεύρεις ἅτε ἰατρὸς ὄν καὶ πάρα πολὺν μάλιστα εἰς τὰς ἐννέα Μούσας ἀγαπητός. Καὶ τοιοῦτοτρόπως λοιπὸν εὐκολώτατα διήγεν ὁ Κύκλωψ ὁ παρ' ἡμῖν, ὁ ἀρχαῖος Πολύφημος, ὅτε ἠρώσθη τῆς Γαλατείας, πρὸ ὀλίγου μόλις ἐκβαλὼν γένεια περὶ τὸ στόμα καὶ τοὺς κροτάφους. (30) Ἠρώσθη δὲ αὐτῆς οὔτε διὰ μύλων οὔτε διὰ ρόδων, οὔτε διὰ βοστρύχων, ἀλλὰ μετὰ σφοδρᾶς μανίας, ἔθεώρει δὲ πάντα τ' ἄλλα ὡς πάρεργα (μάταια). Πολλάκις τὰ πρόβατα μόνα τῶν ἀπῆλθον εἰς τὴν μάνδραν ἐκ τῶν γλωρῶν χόρτων (τῆς νομῆς)· οὗτος δὲ (ὁ Κύκλωψ) ἄδων ἀπὸ πρωΐας τὴν Γαλατείαν κατετίθετο (ἔλυωνε) ἐκεῖ ἐπὶ τῆς πλῆρους φέρον παραλίας καθήμενος ἔχων ὑποκάρδιον ἔλκος ἔχθιστον. Ἄλλ' εὔρε το φάρμακον, καθήμενος ἐπὶ θυηλοῦ βράχου βλέπων πρὸς τὴν θάλασσαν τοιαῦτα ἔμελλε.

(Ὀδύη).

ὦ Λευκή μου Γαλάτεια, διατί ἀποποιεῖσαι ἐμὲ τὸν ἀγαπῶντά σε; ἦτις εἶσαι μεγαλοπρεπεστέρα (ὑψηλότερον) μόσχου, ἀβροτέρα ἀώρου σταφυλῆς, φοιτῆς δὲ πάλιν τοιαύτη οὔσα, ὅταν μὲ κατέχη γλυκὺς ὕπνος, φεύγεις δὲ εὐθὺς ὡς ὁ ὕπνος μὲ ἀφήσῃ, ὡς πρόβατον, ὅταν ἴδῃ λευκὸν λύκον; Ἡρώσθην μὲν βεβαίως ἐγὼ σοῦ, κόρη, ὁπότε κατὰ πρῶτον ἦλθες μετὰ τῆς μητρὸς σου θέλουσα νὰ δρέψῃς ἐκ τοῦ ὄρου ὑακίνθινα φύλλα, (25) ἐγὼ δὲ σᾶς ἐδείκνυον τὸν δρόμον. Ἄφ' ὅτου δὲ σὲ εἶδον δὲν δύναμαι νὰ παύσω ἔκτοτε (τὸ πάθος μου) οὐδὲ τώρα ἀκόμη, ἀλλὰ σὲ δὲν σὲ μέλει μὰ τὸν Δία διόλου.

Ἡξεύρω, χαρίεσσα κόρη, ἔνεκα τίνος αἰτίας μὲ ἀποφεύγεις. Ἐξ αἰτίας ὅτι ἡ ὀφρὺς μου οὔσα δασεῖα καθ' ὅλον τὸ μέτωπον εἶναι τεταμένη (30) ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ὠτὸς μέχρι τοῦ ἑτέρου ὡς μία μακρὰ σειρά, εἷς δὲ ὀφθαλμὸς ἔπεται, ὥς δὲ πλατεῖα ἐπὶ τῶν χειλέων. Ἄλλ' οὗτος, ἂν καὶ εἶμαι τοιοῦτος, βόσκω χίλια βοσκίματα καὶ ἐκ τούτων ἀμέλγων πίνω τὸ καλλίτερον γάλα· ὁ τυρὸς δὲ δὲν μοῦ λείπει ποτὲ οὔτε τὸ καλοκαῖρι, οὔτε κατὰ τὸ φθινόπωρον οὔτε κατὰ τὰ μέσα τοῦ χειμῶνος. Τὰ τυροβόλια δὲ πάντοτε εἶναι καταφορτωμένα. Γνωρίζω δὲ νὰ σφουρίζω διὰ τῆς σύριγγος ὡς οὐδεὶς ἐκ τῶν ἐνταῦθα Κυκλώπων, σὲ ἀγαπητόν, γλυκὺ μῆλον, (φῶς μου, ὄμματα μου) συγχρόνως καὶ ἔμαντόν πολλαῖς κατὰ τὰ μεσάνυχτα ἄδων· τρέφω δὲ διὰ σὲ καὶ ἔνδεκα νεβροὺς ἐλάφων πάντας μὲ ἐπιτραχηλίους κόσμους καὶ τέσσαρας σκύμους ἄρκτων. (40) Ἄλλ' ἔλθὲ σὺ ποτὲ εἰς ἐμέ, καὶ θὰ ἔχῃς ὄχι ὀλιγώτερα, τὴν δὲ γαλανὴν θάλασσαν ἄφησέ την εἰς τὴν ξηρὰν νὰ παλινδρομῇ· σὺ δὲ πολὺ ἡδύτερον θὰ διανυκτερεύσῃς πλησίον μου ἐν τῷ σπηλαίῳ. Ποῖος θὰ ἤθελε προτιμήσει ἐκουσίως τὴν θάλασσαν καὶ τὰ κύματα; ὑπάρχουσιν δάφναι, ὑπάρχουσιν ὑψίκομοι κυπάρισσοι, (45) ὑπάρχει μέλας

μισσός καὶ γλυκύκαρπος ἄμπελος, ὑπάρχει ψυχρὸν ὕδωρ, τὸ ὁποῖον ἢ πολὺδενδρὸς Αἴτνα, μοῦ προχέει, θεῖον ποτὸν ἐκ τῆς λευκῆς χιόνης. Ἐὰν δ' ἐγὼ αὐτὸς σοῦ φαίνωμαι ὅτι εἶμαι δασύθριξ πέ-
 ραν τοῦ δέοντος, ὑπάρχουσιν εἰς ἐμὲ ξόλα ἐκ δρυός, καὶ ὑπὸ τὴν
 στάκτην ἄσβεστον πῦρ (δηλαδὴ καῦσόν με · (50) καιόμενος δὲ ὑπὸ
 σοῦ καὶ τὴν ψυχὴν μου καὶ τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν μου, τοῦ ὁποῖου
 δὲν ὑπάρχει οὐδὲν γλυκύτερον εἰς ἐμέ, ἢ θελον ἀνεχθῆ (δηλ. νὰ
 ἀπολέσω). Ἀλλοίμονόν μου ὅτι δὲν μὲ ἐγέννησεν ἡ μήτηρ μου
 ἔχοντα βράζγια (σπάρραχνα) (δηλ. ἰχθῦν) διὰ νὰ κατέδνουν πρὸς σὲ
 (δηλαδὴ τὴν θάλασσαν) καὶ νὰ ἐφίλουν τὴν χεῖρά σου, ἐὰν δὲν
 θέλῃς (νὰ φιλήσω) τὸ στόμα σου, νὰ σοῦ ἔφερον δὲ ἡ κρίνα
 λευκά, (55) ἢ τρυφερὰν μήκωνα (παπαροῦναν) ἔχουσιν ἐρυθρὰ
 πέταλλα· ἀλλὰ τὰ μὲν φύονται κατὰ τὸ θέρος, τὰ δὲ κατὰ τὸν
 χειμῶνα. Τώρα λοιπόν, ὦ κοράσιον, τώρα πάλιν θὰ μάθω
 βεβαίως τὸ πλέειν, ἐὰν κανεῖς ξένος πλέων μετὰ τῆς νηὸς
 του ἀριχθῆ ἔνταῦθα, διὰ νὰ γνωρίσω κάπως τί γλυκὺ προᾶγμα
 εἶναι νὰ κατοικῆ τις τὸν βυθὸν σας. (60) Εἴθε νὰ ἐξέλθῃς,
 ὦ Γαλάτεια, καὶ ἐξελθοῦσα νὰ λησιμονήσῃς νὰ ἐπανέλθῃς οἴ-
 καδε ὅπως ἀκριβῶς ἐγὼ τώρα καθήμενος ἐνταῦθα. (δηλ. ἐλη-
 σιμόνησα νὰ ἐπανέλθω...) Εἴθε δὲ νὰ θελήσῃς νὰ ποιμαίνῃς μετ'
 ἐμοῦ συγχρόνως καὶ νὰ ἀμέλγῃς γάλα, καὶ τερὸν νὰ πήξῃς ἐμβα-
 λοῦσα πιτύαν δριμεῖαν. Ἡ μήτηρ μου μόνη μὲ ἀδικεῖ καὶ αὐτὴν
 μέμφομαι. (65) οὐδὲν ποτὲ ἕως τώρα ἐν γένει πρὸς σὲ εὐχάριστον
 εἶπεν ὑπὲρ ἐμοῦ, καὶ μάλιστα βλέπουσα ἐμὲ ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ
 γινόμενον ἰσχνὸν (φθίνοντα). Θὰ προφασισθῶ ὅτι πονῶ κατὰ τὴν
 κεφαλὴν καὶ κατὰ τοὺς δύο μου πόδας, διὰ νὰ λυπηθῆ, ἐπειδὴ
 καὶ ἐγὼ λυποῦμαι. ὦ Κύκλωψ, Κύκλωψ, ποῦ ἔχεις ρίψει τὰς
 φρένας σου; (70) Εἴθε ἐπανελθὼν εἰς τὸ ἄντρον σου νὰ πλέκῃς
 καλαθίσκους καὶ συλλέξῃς γλόην νὰ φέρῃς ταύτην εἰς τὰ ἄρνια,
 ἵσως ἢ θελες ἔχει περισσότερον νοῦν. Τὴν παροῦσαν ἀμελεγε

(φρόντιζε διὰ τὰ παρόντα). Διὰ τὴν διώκεις τὸν φεύγοντα; Θὰ εὕρῃς ἄλλην Γαλάτειαν καὶ καλλιτέραν ἴσως. Πολλὰ δὲ κόρα μὲ προσκαλοῦσι τὴν νύκτα νὰ συμπαίξωμεν, (75) γελῶσι δὲ ὅλοι χαριέντως, ὅταν συγκατανεύσω εἰς αὐτάς. Εἶναι φανερόν ὅτι καὶ ἐγὼ φαίνομαι ὅτι εἶμαι τις ἐκ τῶν ὀνομαστῶν εἰς τὴν γῆν (δηλαδή κάτι τι σημαίνω ἐν τῇ γῇ).

Οὕτω πῶς ὁ Πολύφημος ἀνεκούφιζε τὸν ἔρωτά του μουσοργῶν, εὐκολότερον δὲ διῆγε (τραγουδῶν) ἢ εἰάν ἔδιδε χρυσὸν (χρήματα).

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΑ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Α'. 1Ε

ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΑΙ Η ΑΔΩΝΙΑΖΟΥΣΑΙ

Ἐν τῷ Εἰδιλλίῳ τούτῳ, ὅπερ ἐπιγράφεται Συρακούσiai ἢ Ἀδωνιάζουσαι, εἰκονίζονται γυναῖκες τινὲς Συρακούσiai ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παρεπιδημοῦσαι, ἡ Γοργῶ καὶ ἡ Πραξινοῆ μετὰ τῶν θερααινίδων τῶν αἵτινες ἐξῆλθον διὰ τὰ ἴδωσιν τὴν πομπὴν τοῦ Ἀδωνίδος. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑπῆρχε συνήθεια κατ' ἔτος κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Ἀδωνίων τὰ κοσμῶσι τὰ εἰδῶλα τοῦ Ἀδωνίδος καὶ ἡγουμένων τῶν ὑπερεχουσῶν εἰς κάλλος καὶ κοινωνικὸν περιβάλλον δεσποινῶν τὰ κομίζουσιν αὐτὸ εἰς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ εἰδῶλον ἐκόσμησεν ἡ Ἀρσινόη ἢ γυνὴ τοῦ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου. Κατὰ τὴν θεὰν αἱ γυναῖκες ἐκ τοῦ συνωστισμοῦ τοῦ πλήθους ὑφίστανται πειράγματά τινα, καὶ ἐντεῦθεν εἰσάγονται βαθμηδὸν καὶ ἄλλα πρόσωπα, ἀνὴρ καὶ γυνὴ αἰοιδός, ξένος, γραιὰ τις. Τὸ εἰδιύλλιον τοῦτο τοῦ Θεοκρίτου ἔχει δραματικὴν μορφήν καὶ εὐλόγως θεωρεῖται τὸ ὀραϊότερον πάντων τῶν εἰδυλλίων.

ΓΟΡΓΩ

Ἐνδοὶ Πραξινοῆ;

1. Ἐνδοὶ ἐντός, μέσα — Πραξινοῆ καὶ Συρακουσίαι, αἵτινες παρεπιδημοῦσιν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

ΗΡΑΞΙΝΟΑ

Γοργοῖ φίλα, ὡς χρόνον ἔνδοι.
θαῦμα ὅτι καὶ νῦν ἦνθες. ὄρη δίφρον Εὐνόα αὐτεῖ.
ἔμβρασε καὶ ποτίκρανον.

ΓΟΡΓΩ

Ἔχει κάλλιστα.

ΗΡΑΞΙΝΟΑ

Καθίξεν.

ΓΟΡΓΩ

Ἦ τὰς ἀλεμάτω ψυχᾶς· μόλις ἔμιν ἐσόθη
15 Ηραξινόα. πολλῶ μὲν ὄγλω, πολλῶν δὲ τεθρίππων
παντᾶ κρηπίδες, παντᾶ γλαμιδοφόροι ἄνδρες·
ἀ δ' ὁδοῦς ἄτρυτος· τὴ δὲ μασσοτέρω ἔμ' ἀπόκεις.

ΗΡΑΞΙΝΟΑ

Ταῦθ' ὁ πάραρος τήνος ἐπ' ἔσχατα γᾶς ἔλαβ' ἐνθῶν
εἰλεόν, οὐκ οἴκησιν, ὅπως μὴ γείτονες ὦμες
20 ἀλλάλαις, ποτ' ἔριν, φθονερὸν κακόν, αἰὲν ὁμοῖος.

ΓΟΡΓΩ

Μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα φίλα Δίνωνα τοιαῦτα
τῷ μικρῷ παρεόντος· ὄρη γύναι, ὡς ποθορῆ τυ.

2. Ὅρα = ὄρα, φρόντισον
— αὐτεῖ] αὐτοῦ.

3. Ποτίκρανον προσκέφαλον.

4. Ἀλεμάτω ψυχῆς] ὁ τοῦ
μοροῦ καὶ μηδαμινοῦ πλάσματος·
ἐπίθ' ἠλέματος] τῆς ἀσυνέτου ψυχῆς.

6. Κρηπίδες] ὑψηλὰ ὑλοδήματα
· δηλ. ἄνδρες στρατιωτικῆ.

7. Ἄτρυτος] ἀτελείωτος μα-
κρό, ἀδιάβατος. — μασσοτέρω] μα-
κρότερον.

8. Ὁ πάραρος τήνος] ἐκεῖνος
ὁ παράφορος, δηλ. ὁ σύζυγός μου.

9. Εἰλεόν] φθλεόν.

12. Τῷ μικρῷ] τοῦ μικροῦ, ἐνν.
παιδός. — ποθορῆ] προσορᾶ, σὲ

θάροσει Ζωπυρίων, γλυκερόν τέκος· οὐ λέγει ἀπφῦν.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ

- 15 Αἰσθάνεται τὸ βρέφος, καὶ τὰν πότνιαν. καλὸς ἀπφῦς. —
κέφρος μὲν τῆνος τὰ πρόαν—λέγομεν δὲ πρόαν θην
βάντα νίτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδειν—
ἦνθε φέρον ἄλλας ἄμιν, ἀνήρ τρισκαδεκάτηυς.

ΓΟΡΙΩ

- Χώμος ταῦτᾳ ἔχει, φθόρος ἀργυρίω, Διοκλείδας·
ἐπταδράχμος κυνάδας, γραιῶν ἀποτίλματα πηρᾶν,
20 πέντε πόκος ἔλαβ' ἐχθές, ἅπαν ῥύπον, ἔργον ἐπ' ἔργω. ←
ἄλλ' ἴθι τὼμπέχονον καὶ τὰν περονατρίδα λάξεν.
βᾶμες τῷ βασιλῆος ἐς ἀρνεῖῳ Πτολεμαίῳ

προσβλέπει — ἀπφῦν] μπαμπᾶς
δηλαδή κολακευτική λέξις, δι' ἧς
ψελλίζοντα τέκνα καλοῦσι τὸν
πατέρα (πατᾶ), μόνον κατ' ὄνο-
μαστ. καὶ αἰτιατ. ἀπφῦς ἀπφῦν.

15. Κέφρος] εἶδος ὀρνέου κου-
φοτάτου, περὶ τὴν θάλασσαν δια-
τρίβοντος, ὃ εὐχερῶς ὑπὸ ἀνέμου
μετάγεται· ἐντεῖθεν λέγεται ὃ ὄξύς
καὶ κοῦφος ἄνθρωπος κέφρος] κοι-
νῶς κοῦφος] δηλ. ἀνόητος.

16. Φῦκος] τὸ γνήσιον χόρτον
τῆς θαλάσσης· καὶ τὸ ψιμύθιον,
κοιν. φουκασίδι], δι' οὗ αἱ Ἑλλη-
νίδες ἔβαφον τὰς παρειάς των.
—ἀπὸ σκηνᾶς] ἀπὸ σκηνῆς, ἀπὸ
τῆς ἀγορᾶς.

19. Κυνάδας] μαλλιά δέρματος
κυνός· ἀποτίλματα τὰ ἀπομαδήματα.
—πηρᾶν] πηρῶν, δηλ. σάκκων.

20. Πόκος] κουρσμένον καὶ ἀκα-
τέργαστον προβάτειον ἔριον, ποκά-
ρι, τολοῦλα μαλλίου·—ῥύπον ἀκα-
θαροσία, ὃ ῥύπος· ἔργον ἐπ' ἔργω]
ἀπαιτοῦντας πολὺν κόπον πρὸς κα-
θαρισμόν.

21. Τὼμπέχονον] τὸ ἀμπέχονον·
δηλ. φόρεμα, ἰδίως λεπτὸν ἐπένδυμα
—τὰν περονατρίδα] ἔνδυμα περόναις
κουμβωμένον· ἦτο ἴδιον ἔνδυμα τῶν
Λωρίδων, μάλλινον ἄνευ χειρίδων,
ἐκ δύο τμημάτων συνιστάμενον.
δηλ. σχιστὸς χιτῶν· μανδύς γυναι-
κεῖος· — λάξεν] προστ. λάβε.

θεασόμεναι τὸν Ἄδωνιν· ἀκούω χρῆμα καλόν τι
 ποσιμῆν τὰν βασιλισσαν.

ΗΡΑΞΙΝΟΑ

Ἐν ὀλίβῳ ὀλβια πάντα
 25 ἠνίδ' ἐγών. εἶπαις κεν ἰδοῖσα τὸ τῷ μὴ ἰδόντι.

ΓΟΡΓΩ

Ἐρπεῖν ὄρα κ' εἶη.

ΗΡΑΞΙΝΟΑ

Ἄεργοις αἰὲν ἐορτά.

Εὐνόα, αἶρε τὸ βᾶμα καὶ ἐς μέσον ἀνιόδρουπτε
 θεῖς. πάλιν αἱ γαλέα μαλακῶς χρῆζοντι καθεύδειν.
 κινεῦ δὴ, φέρε θᾶσσον ὕδωρ. ὕδατος πρότερον δεῖ.
 30 ἃ δὲ σμᾶμα φέρει. δὸς ὅμως. σμῆ δὴ ποκ'. ἀπληστε,
 ἔγχει ὕδωρ. δύστανε, τί μιν τὸ χιτώνιον ἄρδεις;
 παύε', ὅχ' οἷα θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμμα.
 ἃ κλάξ τὰς μεγάλας πεῖ λάρνακος; ὅδε φέρ' αὐτάν.

ΓΟΡΓΩ

Ηραξινόα, μάλα τοι τὸ καταπτυχές ἐμπερόναμα
 35 τοῦτο πρέπει λέγε μοι, πόσσω κατέβα τοι ἀφ' ἰστῶ;

22. Βᾶμας] βῶμεν, ἄς πορευθῶμεν.

23. Θεασόμεναι] θεασόμεναι, ἵνα ἴδωμεν.

24. Εἶπαις κεν] εἶποις ἄν, εἰπέ, διηγῆθητι.

27. Εὐνόα] ὄνομα γυναικὸς δούλης.— τὸ βᾶμα] τὸ ἐργόχειρον.— ἀνιόδρουπτε] ὀκνηρά.

30. Σμᾶμα] σμῆμα, ἄλειμμα δηλ. σάπωνα.— σμῆ] τοῦ ῥημ.σμάω],

χρίω, ἀλείφω, σφογγίζω καθαίρω. ἐνιαυθα μὴ χύνης πολὺ ὕδωρ.

32. Νένιμμα] ἔχω πλυσθῆ, ἔχω καθαρισθῆ νιφθῆ.

33. Ἄ κλάξ] ἢ κλείς, τὸ κλειδί.

34. Τὸ καταπτυχές ἐμπερόναμα] τὸ διπλοῦν περόναις κομβούμενον ἔνδυμα.

35. Πόσσω κατέβα τοι ἀφ' ἰστῶ] ἄντι πόσων χρημάτων κατέβη ἀπὸ

ΗΡΑΞΙΝΟΑ

Μὴ μνάσης Γοργοῖ. πλέον ἀργυρίω καθαρῶ μνᾶν.
ἢ δύο· τοῖς δ' ἔργοις καὶ τὴν ψυχὴν προτέθεικα.

ΓΟΡΓΩ

Ἄλλὰ κατὰ γνώμαν ἀπέβα τοι τοῦτο.

ΗΡΑΞΙΝΟΑ

Καλ' εἶπας.

- τῶμπέχονον φέρε μοι καὶ τὴν θολίαν κατὰ κόσμον
ἀμφίθεες. οὐκ ἄξῶ τυ τέκνον. μορμῶ δάκνει ἵππος —
40 δάκνυ', ὅσα θέλεις, χολὸν δ' οὐ δεῖ τυ γενέσθαι.
ἔρωπες. Φρυγία, τὸν μικρὸν παῖσδε λαβοῖσα,
τὴν κύν' ἔσω κάλεσον, τὴν αὐλείαν ἀπόκλασον. —
ὦ θεοί, ὅσος ὄχλος, πῶς καὶ ποκα τοῦτο περᾶσαι
45 χορὴ τὸ κακόν; μύρμακες ἀνάριθμοι καὶ ἄμετροι.
πολλά τοι ὦ Πτολεμαίε πεποιήται καλὰ ἔργα,
ἔξ ὧ ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκῶν· οὐδεὶς καισοργός
δαλεῖται τὸν ἰόντα παρέρπων Λίγυπτισί,
οἷα πρὶν ἐξαπάτας κεκροτημένοι ἄνδρες ἔπαισθον,
50 ἀλλήλοισ ὄμαλοι, κατὰ παίγνια πάντ' ἐς ἀρείω.
ἀδίστα Γοργοῖ, τί γενώμεθα; τοῖ πολεμισταί
ἵπποι τῷ βασιλῆος. ἄνερ φίλε, μὴ με πατήσης.

τοῦ ἴστοῦ; (δηλ. πόσον ἠγοράσθη.

36. Μὴ μνάσης] μὴ ἐρωτᾷς. μὴ ἐξετάζης.

39. Τὴν θολίαν] πλεετόν τι θο-
λοειδὲς κάλυμμα τῆς κεφαλῆς τῶν
γυναικῶν κατὰ τῶν ἡλιακῶν ἀκ-
τίνων, ἀντὶ σκιαδίου, πέτασος.

40. Μορμῶ] θηλυκός τις δαί-
μων, φάντασμα, φόβητρον τῶν μι-
κρῶν παιδῶν, ἵνα σιωπῶσιν· ἐν

γένει φόβητρον, μαμπούλας.

42. Τὴν αὐλείαν ἀπόκλασον] τὴν
αὐλόθυραν τὴν ἐξωθύραν κλείσον·

48. Δαλεῖται] δηλεῖται, βλέπτει·
ἐντεῦθεν καὶ τὸ δηλητήριον.—πα-
ρέρπων βαδίζων καθ' ὁδόν.

49. Κεκροτημένοι] φημισμένοι,
συγκεκροτημένοι.

50. Ὀμαλοὶ ἀλλήλοισ] ἀναμε-
ταξύ των ἐπιβλαβεῖς.

- ὀρθὸς ἀνέστα ὁ πυρρός. ἴδ' ὡς ἄγριος, κυνοθαρσής
 Ἐὐνόα, οὐ φρευξῆ; διαχωρηεῖται τὸν ἄγοντα.
 55 ὠνάθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἔνδοι.

ΓΟΡΓΩ

Θάρσει Πραξινοά· καὶ δὴ γεγενήμεθ' ὄπισθεν,
 τοὶ δ' ἔβαν εἰς χόραν.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ

Κατὰ συναγείρομαι ἤδη.
 ἵππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν τὰ μάλιστα δεδοίκω
 ἐκ παιδός· σπεύδωμες ὄχλος πολὺς ἀμὴν ἐπιρρεῖ.

ΓΟΡΓΩ

- 60 Ἐξ ἀλλᾶς ὦ μάτερ;

ΓΡΑΥΣ

Ἐγὼν ὦ τέκνα.

ΓΟΡΓΩ

Παρενθεῖν;

εὐμαρές;

51. Ἀδίστα] ἠδίστη, ὦ γλυ-
 κεῖα μου φιλιότη.

52. Ὁ πυρρός] ἐν ἵππος, ὁ κοκ-
 κινωπός, ὁ ξανθὸς ἵππος. — κυνο-
 θαρσής] θρασεῖα, ἀθάδης ὡς κύων·
 ἦτοι δὲν προφυλάττεσαι;

54. Διαχωρηεῖται] θά φρονέσῃ.
 Τὸ ὄημα διαχρέομαι, διαχρήσεται.

55. Ὠνάθην] ἠὲ χαριστήθην.
 ἀορίστου ὀνύνημι, ὠφελήθην.

57. Κατὰ συναγείρομαι] καὶ ἐγὼ
 αὐτὴ ἀναλαμβάνω, πέρονω θάρρος,
 συνέρχομαι τώρα.

59. Ἡμῖν ἐπιρρεῖ] ἐπέρχεται
 καθ' ἡμῶν.

60. Ἐξ ἀλλᾶς] ἐκ τῆς ἀλλῆς;
 ἔρχεσαι. — ὦ μητρε] ὦ γραῖα: ἀπο-
 τείνεται πρὸς γραῖαν τινὰ ἄγνωστον

61. Παρενθεῖν εὐμαρές] εἶνε
 εὐκόλον παρελθεῖν, νὰ εἰσέλθῃ τις.

ΓΡΑΥΣ

Ἐς Τροίαν πειρώμενοι ἦνθον Ἀχαιοί,
κάλλιστα παίδων· πείρα θην πάντα τελεῖται

ΓΟΡΓΩ

Χρησμός ἃ πρεσβυτίς ἀπόχετο θεσπίξασα.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ

Πάντα γυναικες ἴσαντι, καὶ ὡς Ζεὺς ἠγάγεθ' Ἡρην.

ΓΟΡΓΩ

- 65 Θᾶσαι Πραξινόα, περὶ τὰς θύρας ὅσος ὄμιλος
θεσπέσιος.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ

- Γοργοῖ, δός τὰν χέρα μου· λάβε καὶ τὴν
Εὐνόα Εὐτυχίδος· πότεχ' αὐτῆ, μὴ τι πλαναθῆς.
παῖσαι ἄμ' εἰσένθωμες· ἀπριξ ἔχεν Εὐνόα ἀμῶν.
οἴμοι δειλαία, δίχα μεν τὸ θερίστριον ἤδη
70 ἔσχισται Γοργοῖ. πὸτ τῷ Διός, εἴ τι γένοιτο
εὐδαίμων ὄνθρωπε, φυλάσσεο τῷμπέχονόν μεν.

ΞΕΝΟΣ

Οὐκ ἐπ' ἐμὴν μέν, ὅμως δὲ φυλάξομαι.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ

Ἄοχος ἀθαρέως

ὠθεῦνθ' ὥσπερ ὕες.

62. Πείρα] διὰ τῆς πείρας τῆς
προσπαθείας.

63. Θεσπίξασα] θεσπίσασα, προ-
φητεύσασα.

67. Εὐτυχίδος] αὐτὴ ἦν δού-
λη τοῖς Γοργοῦς.

69. Τὸ θερίστριον] θερινὸν ἱ-
μάτιον λεπτόν. ἢ πέπλος ὡς κά-
λυμμα τῆς κεφαλῆς.

70. Πότ τῷ Διός] πρὸς τοῦ Διός,
δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ.

72. Οὐκ ἐπ' ἐμὴν] δὲν ἐξαρτᾶ-

ΞΕΝΟΣ

Θάρσει γύναι· ἐν καλῷ εἶμεις.

ΗΡΑΞΙΝΟΑ

- 75 Κεῖς ὄρας κῆπειτα φίλ' ἀνδρῶν ἐν καλῷ εἶης.
 ἀμέ περιστέλλων· χρηστῶ κοικίτρομος ἀνδρός.
 φλίβεται Ἐδνόα ἄμιν· ἄγ' ὃ δευλὰ τὸ βιάζευ.
 κάλλιστ'· ἔνδοι πᾶσαι, ὃ τὰν νυδὸν εἶπ' ἀποκλάζας.

ΓΟΡΓΩ

Πραξινόα, πόταγ' ὄδε, τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄθρησον,
 λεπτὰ καὶ ὡς χαρίεντα· θεῶν περονάματα φασεῖς.

ΗΡΑΞΙΝΟΑ

- 80 Πότιν' Ἀθηναίω· ποῖά σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι,
 ποῖοι ζοφογράφοι τὰρξιβέα γράμματ' ἔγραφαν.
 ὡς ἔτυμ' ἐστάκαντι, καὶ ὡς ἔτυμ' ἐνδινεῦντι,
 ἔμηνχ', οὐκ ἐνεφραντιά· σοφόν τι χρῆμ' ὄνθρωπος.
 αὐτὸς δ' ὡς θαητὸς ἐπ' ἀργυρέας κατάκειται

ται ἀπὸ ἐμέ· ὠθεῦνθ] ὠθοῦνται.

74. *Κεῖς ὄρας κῆπειτα*] καὶ τώ-
 ρα καὶ ἔπειτα. — *Ἐν καλῷ εἶης*]
 εἶθε νὰ εὐτυχήσης.

75. *Περιστεύων*] — φρονιζῶν,
 περιποιούμενος ἡμᾶς. — *χρηστῶ...*
 δηλ. τοῦτο (τὸ περιστέλλειν) εἶνε
 ἴδιον χρηστοῦ ἀνδρός...

76. *Φλίβεται*] θλίβεται, στενο-
 χορεῖται δηλ. ὁ Ξένος

77. *Ὁ τὰν νυδὸν, ἀποκλάζας*] ὁ
 τὴν νόμφην ἐντὸς κλεισίας.

78. *πόταγ' ὄδε*] πρόσελθε ἐδῶ.

— *ἄθρησον*] παρατήρησον. προστ.
 τοῦ ἀθρέω.

79. *Περονάματα*] περονήματα,
 ἐνδύματα διὰ περόνης κεντημένα.

80. *Ἐριθοὶ*] ἐριουργοῦσαι γυ-
 ναῖκες, ἐργάτιδες.

81. *Ἐγραφαν*] ἐζογράφησαν.

82. *Ὡς ἔτυμ' ἐστάκαντι*] ὡς ἀ-
 ληθῆ, ζωντανὰ ἴστανται. — *ὡς ἔτυμ'*
ἐνδινεῦντι] ὡς ἀληθῆ περιστρέφον-
 ται, κινουῦνται.

84. *Ὡς θαητὸς*] ὡς θαυμαστός,
 ἀξιοθαύμαστος.

- 85 κλισμῶ, πρᾶτον ἴουλον ἀπὸ κροτάφων καταβιάλλον,
ὁ τριφίλητος Ἄδων, ὅς κ' ἦν Ἀγέροντι φιλεῖται.

ΕΤΕΡΟΣ ΞΕΝΟΣ

Παύσασθ' ὃ δύστανοι, ἀνάνυτα κωτίλλουσαι
τρυγόνες ἐκ νασσᾶν τε πλατειάσδοισαι ἅπαντα.

ΗΡΑΞΙΝΟΑ

- 90 Μᾶ, πόθεν ὄνθρωπος; τί δὲ τίν, εἰ κωτίλαι εἰμές;
πασάμενος ποτίτασσε. Συρακοσίαις ἐπιτάσσεις,
ὡς εἰδῆς καὶ τοῦτο. Κορίνθια εἰμές ἄνωθεν,
ὃ καὶ ὁ Βελλεροφῶν· Πελοποννασιοὶ λαλεῦμεν·
δωρίσδεν δ' ἔξεστι δοκῶ τοῖς Δωριέεσσι.
95 μὴ φύη Μελιτῶδες, ὅς ἀμῶν καρτερὸς εἶη,
πλὴν ἑνός, οὐκ ἀλέγω. μὴ μοι κενεὴν ἀπομάξῃς.

ΓΟΡΙΩ

Συγῆ Ἡραξινόα· μέλλει τὸν Ἄδωνιν αἰδεῖν
ἀ τὰς Ἀργείας θυγάτηρ πολυῖδρις αἰδός,

85. Κλισμῶ] κλίνης· ἢ ἀνακλίντου θρόνου.

86. Ὁ τριφίλητος Ἄδων] ὁ πολυφίλητος Ἄδωνις.

87. Ἀνάνυτα] ἀνήνυτα, ἀτελείωτα.—κωτίλλουσαι] φλυαροῦσαι.

88. Πλατειάσδοισαι] ὀμιλοῦσαι πλατύστομα· δηλ. με πλατεῖαν δωρικὴν προφορὰν.

89. Μᾶ] μπά· μόριον πρὸς δήλωσιν θαυμασμοῦ, ὡς καὶ παρ' ἡμῖν.—μπά.

90. Τί δὲ τίν] τί πρὸς σέ; τί σέ πειράζει; τί σέ βλάπτει;

90. Πασάμενος ποτίτασσε] ἀφοῦ μᾶς ἀγοράσσης πρόσταξε· εἶνε ἀόριστος τοῦ πάομαι] κτώμαι.

95. Οὐκ ἀλέγω] δὲν φροντίζω, δὲν με μέλει.—μὴ μοι κενεὴν ἀπομάξῃς] μὴ μάτην ἀγωνίζεσαι· εἶνε ἀόρ τοῦ.—ἀπομάσσω] παροιμ. κενεὴν ἀπομάξας || τὸν κενὸν μέδιμον κύψαι || δηλ. ματαιοπονῶ.

97. Πολυῖδρις αἰδός] ἢ πεπει-

ἄτις καὶ πέρυτιν τὸν ἰάλεμον ἀρίστευσε.
φθεγξέϊται τι σάφ' οἶδα καλόν· διαθρόπτεται ἤδη.

ΓΥΝΗ ΑΟΙΑΟΣ

- 100 ἀ' Δέσποιν', ἃ Γολγῶς τε καὶ Ἰδάλιον ἐφίλησας,
αἰπεινὸν τ' Ἔρκα' ἄν Χρυσὸ παῖζοιο' Ἀφροδίτα·
οἶόν τοι τὸν Ἀδωνιν ἀπ' ἀενάω Ἀχέροντος
μηγὶ δυοδεκάτῳ μαλακαὶ πόδας ἤγαγον Ὀραι.
βάρδισται μακάρων Ὀραι φίλαι, ἀλλὰ ποθειναί
105 ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖς αἰεὶ τι φορεῦσαι.
ἀ' Κύπρι Διωναία, τὸ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατῆς,
ὄνθρῶπων ὡς μῦθος, ἐποίησας Βερενίκαν,

ραμένη, ἢ ἐπιστήμων αἰοιδός.

98. Πέρυτιν] πέρυσιν τὸν—*ιάλεμον*] εἶνε ῥῆδη πένθιμος· ἦτο δὲ ὁ Ἰάλεμος ποιητῆς ψυχρῶν καὶ λυπηρῶν ῥῶδων.

99. Διαθρόπτεται] φιλαρέσκως ἐτοιμάζεται : τὸ ῥῆμα τίθεται ἐπὶ φιλαρέσκου γυναικός, κομφένομαι ἀκίζομαι, τσακίζομαι καὶ ἰδίως ἐπὶ τραγωδιστρίας.

100. Γολγῶς] τοὺς Γολγούς. κάτοικοι δωρ. πόλεως ἐν Κύτρῳ, ἔνθα ἐλατρεύετο ἡ Ἀφροδίτη ἢ ὁ δὲ ἰδρυτῆς ἐκαλεῖτο *Γόλγος*.

Ἰδάλιον : ὄρος καὶ πόλις τῆς Κύπρου μετὰ ναοῦ τῆς Ἀφροδίτης.

101. Ἔρκα : Ὁ ἔρξ ἦν ὄρος τῆς Σικελίας, ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὁποίου ὑπήρχε ναὸς τῆς Ἀφροδίτης, ἐν ᾧ καὶ ἐπὶ τῶν χρό-

νων εἶ τοῦ Πολυβίου, καὶ Διοδώρου ἦσαν ὑπὲρ τὰς χιλίας εἰταίρας πρὸς λατρείαν καὶ τιμὴν τῆς Ἐρκαίας Ἀφροδίτης.

105. Διωναία] ἡ ἐκ Διὸς γεννηθεῖσα.

107. Βερενίκαν] τὴν Βερενίκη γυνὴ τοῦ Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου ἐξ Ἀλεξανδρείας. Αὕτη ἔταξεν, ἐὰν ὁ συζυγὸς τῆς ἐπιστρέψῃ ἀβλαβῆς ἀπὸ τὸν πόλεμον, νὰ κόψῃ τὰ μαλλιά της καὶ νὰ τὰ βάλλῃ εἰς τὸν ναόν. ἐπιτυχούσα δὲ ἐξετέλεσε τὸ τάξιμον της· ὁ δὲ ἀστρογόμενος Κόνων μετέθηκεν εἰς τοὺς ἀστέρας τὴν κόμην της.

109. Πολύναε] πολλοὺς ναοὺς ἔχουσα.

111 Ἀτιτάλλει] περιποιεῖται, δεξιόται.

- ἀμβροσίαν ἔς στήθος ἀποστάξασα γυναϊκός·
 τὴν δὲ χαρίζομένα, πολύνουμε καὶ πολύναιε,
 110 ἂ Βερενικεία θυγάτηρ Ἑλένη εἰκυῖα
 Ἄρσινόα πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει Ἄδωνι.
 β' Παρ μὲν οἱ ὄρια κείται, ὅσα δρυὸς ἄκρα φέρονται,
 παρ δ' ἀπαλοὶ κᾶποι πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσκοις
 ἀργυρέοις, Συρίω δὲ μύρω χρούσει ἄλαβαστρα.
 115 εἶδατα δ' ὅσα γυναῖκες ἐπὶ πλαθάνω πονέονται,
 ἄνθεα μίσγοισαι λευκῶ παντοῖα μαλεύρω,
 ὅσσά τ' ἀπὸ γλυκερῶ μέλιτος τά τ' ἐν ὑγρῶ ἐλαίῳ,
 πάντ' αὐτῶ πετερινὰ καὶ ἔρπετὰ τεῖδε πάρεσσι.
 γ' Χλωραὶ δὲ σκιᾶδες μαλακῶ βρῖθοντες ἀνήθη
 120 δέδμανθ'· οἱ δ' ἔτι κῶροι ὑπερπωτῶνται Ἐρωτες,
 οἷοι ἀηδονιδῆες ἀέξομενῶν ἐπὶ δένδρει
 πωτῶνται περὺγων πειρώμενοι ὄζον ἀπ' ὄζω.
 β' Ὡ ἔβενος, ὦ χρουσός, ὦ ἐκ λευκῶ ἐλέφαντος
 αἰτεῖο οἰνοχόον Κρονίδα Λιτὴ παῖδα φέροντες,
 125 πορφύρει δὲ τάπητες ἄνω μαλακώτεροι ὑπνω.
 ἂ Μιλαιτὶς ἔρεϊ χῶ τὰν Σαμίαν καταβόσκων
 „ἔστρωται κλίνα τῷ Ἀδώνιδι τῷ καλῷ ἀμά.“
 τὰν μὲν Κύπρις ἔχει, τὰν δ' ὁ ῥοδόπαυς Ἄδωνις.

112. Ὁρια] οἱ κατὰ ὀρισμέ-
 νας ἐποχὰς παραγόμενοι καρποί,
 καὶ ἐν γένει τὰ ἐπικαίρως γιγνό-
 μενα.

113. Ταλαρίσκοις] ἐν πλεκτοῖς
 καλαθίσκοις.

115. Εἶδατα] φαγητά, βρώματα.
 —πλαθάνω] τὸ πλάθανον εἶνε σα-
 νίδιον, ἐφ' οὗ πλάττουσιν αἱ γυ-
 ναῖκες, πηττοσανίδιον.

116. Μαλεύρω] τὸ ἄλευρον.

120. Δέδμανθ'] ἔχουσι κατα-
 σκευασθῆ.

122. Ἀέξομενῶν] αὐξανομένων
 περὺγων.

124. Παῖδα οἰνοχόον] ἐνν. ἐν-
 ταῦθα τὸν Γανυμήδην.

126. Μιλαιτὶς] ἡ Μιλησία γυνή.

127. Κλίνα, ἀμά] ὁμοῦ [δύο
 κλίνας]

- οὐ κεντεῖ τὸ φίλημ', ἔτι οἱ περὶ χεῖλα πυρρὰ.
 130 δ' Ἦν μὰν Κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτᾶς χαιρέτω ἄνδρα
 ἀῶθεν δ' ἄμες νῖν ἄμα δρόσῳ ἀθροῖα ἔξω
 οἴσεῦμες ποτὶ κύματ' ἐπ' αἰὼνι πύοντα,
 λύσασαι δὲ κόμην καὶ ἐπὶ σφυρὰ κόλπτον ἀνεῖσαι
 στήθεσι φαινομένοις λιγυρᾶς ἀρξώμεθ' αἰοιδᾶς.
 135 γ' „Ἐρπεις ὃ φίλ' Ἄδωνι καὶ ἐνθάδε κεῖς Ἄχέροντα
 ἡμιθέων, ὡς φαντί, μονώτατος. οὔτ' Ἀγαμέμνων
 τοῦτ' ἔπαθ', οὔτ' Αἴας, ὃ μέγας βαρυμάνιος ἦρως,
 οὔθ' Ἐκτωρ Ἐκάβας ὃ γεραίτερος εἵκατι παιδῶν,
 δ' Οὐ Πατροκλῆς, οὐ Πύρρος ἀπὸ Τροίας πάλιν ἐνθῶν,
 140 οὔθ' οἱ ἔτι πρότερον Λαπίθαι καὶ Δευκαλίωνες,
 οὐ Πελιοπιῖάδαι τε καὶ Ἀργεὸς ἄκρα Πελασγῶ,
 Ἰλαθι νῦν φίλ' Ἄδωνι, καὶ ἔς νέωι' εὐθυμήσας.
 καὶ νῦν ἦνθεσ Ἄδωνι, καὶ ὄκκ' ἀφίξη, φίλος εἴξεις.“

ΓΟΡΓΩ

Πραξινοῖα, τὴ χρῆμα σφώτερον ἂ θήλεια.

ὀκτωκαιδεκέτης ἢ ἔννεακαίδεξ' ὃ γαμβρός

129. *Χεῖλια πυρρὰ*] χεῖλη πυροκόκκινα, δηλ. τρυφερά, μόλις χνοάζει.

Ἄμα δρόσῳ] ἄμα ἐξημερώσῃ, κοιν. μὲ τὸ δρόσῳ.

Οἴσεῦμες] ἄς φέρωμεν ἔξω δηλ. τοῦ (Ἄδωνιν).

Κόλπτον ἀνεῖσαι] ἀφήσασαι τὰ ἱμάτια τὰ περὶ τὸ στήθος

136. *Ὡς φαντί*] ὡς φασιν.

137. *Τοῦτ' ἔπαθε*] τοῦτο ἀπέλαυσε, ἠξιώθη τούτου, κατώρθωσε. — *ὃ βαρυμάνιος*] ὃ σφοδρὰ ὀργιζόμενος, ὃ ἀδυσώπητος.

138. *Εἵκατι παιδῶν*] ἐκ τῶν εἴκοσι τέκνων της.

139. *Πύρρος*] εἶνε τὸ πρόφη ὄνομα τοῦ Νεοπτολέμου, υἱοῦ τοῦ Ἀχιλλέως.

140. *Λαπίθαι*] ὃ γνωστοὶ ἀρχαῖοι Θεσσαλικοὶ λαοὶ παρὰ τὸν Πηνειόν.

142. *Ἰλαθι*] ἐλέησον. προστ. τοῦ ἰλάω, ἰλάσκομαι.

76. *Καὶ εἰς νέωτα*] καὶ εἰς τὸ ἐρχόμενον ἔτος, τὸ νέον ἔτος.

144. *Ἄ θήλεια*] ἐννοητέον ἢ

145 ὀλβία ὅσσα ἴσασι, πανολβία ὡς γλυκωνφονεῖ.
 ὦρα ὅμως κείς οἶκον ἀνάριστος Διοκλείδας.

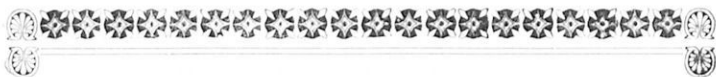
χωνήρ ὄξος ἅπαν, πεινᾶντι δὲ μηδὲ ποτένθης.
 χαῖρ' ὦ Ἄδων ἀγαπιτέ, καὶ ἐς χαίροντας ἀφίκευ.

φωνή, δηλ. ἡ αἰοιδός.

146. Ἀνάριστος Διοκλείδης] δὲν
 ἐγευμάτισεν, ἀπρογευμάτιστος

147. ὄξος ἅπαν] εἶνε ὀξύχολος,

ὅλος ὀργή — μηδὲ ποτένθης] μηδὲ
 νά προσέλθης.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΑ

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΙΕ'.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ

ΓΟΡΓΩ

Μέσα εἶναι ἡ Πραξινόη ;

ΠΡΑΞΙΝΟΗ

*Αγαπητὴ Γοργώ, πόσον χρόνον ἔχεις νὰ ἔλθῃς. Μέσα εἶμαι Θαῦμα εἶναι ὅτι καὶ τώρα ἤλθες. Φρόντισον δὲ σύ, Εὐνόη, διὰ τὸν δίφρον αὐτοῦ. Θὲς δὲ ἐπ' αὐτοῦ καὶ προσκεφάλαιον.

ΓΟΡΓΩ

*Ἐχει κάλλισπα.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ

Κάθισε.

ΓΟΡΓΩ

*Ὡ τῆς ἀσινέτου ψυχῆς μου· μόλις πρὸς σὲ ἐλθοῦσα ἐσώθην ὦ Πραξινόη· πολὺς μὲν ὄχλος, πολλὰ δὲ ἄρματα (5) πανταχοῦ κρηπιδοφόροι ἄνδρες (στρατιωτικοί), πανταχοῦ γλαυδοφόροι· ἡ δὲ ὁδὸς ἀδιάβατος, σὺ δὲ κατοικεῖς πολὺ μακρὰν ἐμοῦ.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ

Διὰ τοῦτο ὁ παρῆφορος ἐκεῖνος (ὁ σύζυγός μου) εἰς τὰ πέρατα τῆς πόλεως ἔλθὼν ἔλαβε φωλεάν, ὄχι πλέον οἶκημα, ἵνα μὴ εἴμεθα γείτονες ἀναμεταξύ μας· πάντοτε εἶνε φιλόνομος· καὶ πολὺ μοχθηρός.

ΓΟΡΓΩ

Μὴ λέγε τοιαῦτα διὰ τὸν ἄνδρα σου Δίνωνα, ἀγαπητή, παρόντος τοῦ μικροῦ σου παιδός. Βλέπε, ὦ γύναι, πῶς ἀτενίζει πρὸς σέ. Ἔχε θάρρος, Ζωπυρίων, ἀγαπητὸν τέκνον· **δὲν λέγει διὰ τὸν πατέρα σου** (παπάκη σου).

ΠΡΑΞΙΝΟΗ

Λισθάνεται τὸ βρέφος, καὶ μὰ τὸν Περσεφόνην. Εἶναι καλὸς ὁ πατήρ σου. (15) ἀνόητος ἐκεῖνος βεβαίως πρότερον—λέγομεν δὲ ὅτι πρὸ πολλοῦ καὶ αὐτὸς μεταβὰς ν' ἀγοράσῃ ἀπὸ τὴν ἀγορὰν νίτρον καὶ φῦκος, (ἀντὶ νίτρον), ἦλθε φέρων εἰς ἡμᾶς ἄλλας· ἀνὴρ τρισκαδεκάτηχης (ὄχι ὅμως κατὰ τὸν νοῦν).

ΓΟΡΓΩ

Καὶ ὁ ἰδικός μου ἀνὴρ Διοκλείδης τὸ ἴδιον εἶναι, καταστροφεὺς τοῦ χρήματος· ἀντὶ ἑπτὰ δραχμῶν ἠγόρασε χθὲς πέντε πόκους, ὡσάν ἐκ δερμάτων κυνῶν, ἀποτίμματα παιλαιῶν σάκων· πλήρεις ῥύπου καὶ κόπους ἐπὶ κόπων ἀπαιτοῦντας (πρὸς καθαρισμόν) (20) ἀλλ' ἐμπρὸς λάβε τὸ ἱμάτιον καὶ τὸν μανδύαν· Ἄς ἐπάγωμεν εἰς τοῦ πλουσίου βασιλέως Πτολεμαίου (τὰ ἀνάκτορα) ἵνα ἴδωμεν τὸν Ἄδωνιν. Ἄκουέ ὅτι ἡ βασίλισσα παρασκευάζει καλόν τι πρᾶγμα (δηλαδὴ μεγάλην πανήγυριν).

ΠΡΑΞΙΝΟΗ

Παρὰ τῷ εὐδαίμονι τὰ πάντα εἶνε εὐτυχῆ. (25) Ἴδου ἐγώ. Διηγῆθητι σὺ ἰδοῦσα εἰς τὸν μὴ ἰδόντα.

ΓΟΡΓΩ

Καιρὸς εἶναι νὰ ἀναχωρήσωμεν τόρρα.

ΗΡΑΞΙΝΟΗ

Εἰς τοὺς ἀέργους πάντοτε εἶναι ἐορτή. ὦ Εὐνόη, λάβε τὸ ἐργόχειρόν μου καὶ εἰς τὸ μέσον θές πάλιν αὐτό. Πάλιν αἱ γαλαῖ ἀγαπῶσι νὰ καθεύδωσι μαλακῶς. Κινήσον λοιπόν, φέρε μου ταχέως ὕδωρ, πρότερον ὕδωρ χρειάζεται (30) Ἄλλ' ἴδου αὕτη φέρει σάπωνα. Δὸς ὅμως. Μὴ χύνῃς πολὺ ὕδωρ· ὃ ἀλλήστε (εἰρων) χύνε ὕδωρ. Ἄθλία, διατί μοῦ βρέχεις τὸ χιτώνιον; Παῦσε, ὅπως ἐράνη καλὸν εἰς τοὺς θεοὺς, οὔτω ἔχω νιφθῆ. Ἡ δὲ κλείς τοῦ μεγάλου κιβωτίου ποῦ εἶναι; Φέρε ταύτην ἔδῶ.

ΓΟΡΓΩ

ὦ Ηραξινόη, πολὺ σοῦ ἀρμόζει τὸ πολύπτυχον τοῦτο ἔνδυμα. (35) λέγε μου ἀντὶ πόσου χρήματος ἠγοράσθη ἀπὸ τοῦ τοῦ ἴσοῦ (ἐργαλειοῦ) καταβιβασθεῖσα;

ΗΡΑΞΙΝΟΗ

Μὴ ἐξετάξῃς, ὦ Γοργώ. Περισσότερον ἀπὸ δύο μνᾶς ἀργυρίου καθαροῦ μοὶ ἐστοίχισε· εἰς δὲ τὰ ἔργα, (δηλ. εἰς τοὺς κόπους) καὶ τὴν ψυχὴν μου προσέθηκα.

ΓΟΡΓΩ

Ἄλλὰ κατὰ τὴν γνώμην σου βεβαίως ἐγένετο τοῦτο.

ΗΡΑΞΙΝΟΗ

Καλὰ εἶπες. Φέρε μου τὴν ἐσθῆτα μου καὶ τὸν πέτασον εὐκόσμως θές ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου. [40] Δὲν θὰ σὲ λάβω μετ' ἐμοῦ τέκνον. Ἡ Μορμὸ διαγάνει—ὁ ἵππος.—Κλαῖε ὅσον θέλεις, δὲν πρέπει νὰ γίνῃς σὺ χολός. Ἄς φύγωμεν. Σὺ δε, ὦ Φρυγία, λαβοῦσα τὸ παιδίον παῖξε κάλεσον μέσα τὸν κύνα καὶ κλείσον τὴν ἐξώθυραν. ὦ θεοί, πόσος κόσμος. Πῶς καὶ πότε πρέπει νὰ

περάσωμεν τὸ κακὸν τοῦτο [45] ὡς οἱ μύριμρες ἀναρίθμητοι καὶ ἀμέτρητοι εἶναι. Πολλὰ βεβαίως καλὰ ἔργα ἔχεις κάμει, ὦ Πτολεμαῖε, ἀφ' ὅτου ὁ πατήρ σου μετὰ τῶν ἀθανάτων εἶναι· οὐδεὶς κακοῦργος βλάπτει τὸν ὀδοιπόρον, ἐνεδρεύων ὡς Αἰγύπτιος, καθὼς πρότερον ἄνδρες ἐξ ἀπάτης συγκεκροτημένοι, ἔπαζον κακὰ παιγνίδια καὶ ἦσαν πάντες ἐπιβλαβεῖς πρὸς ἀλλήλους. Ὡ φίλτατη Γοργῶ, τί νὰ γείνωμεν; οἱ πολεμικοὶ ἵπποι τοῦ βασιλέως ἐπέρχονται· ὦ ἀγαπητὲ ἄνερ, πρόσεχε μὴ μὲ πατήσης. Ὁ κοκκινωπὸς οὗτος ἵππος ἐσηκώθη ὄρθιος· ἰδὲ πόσον ἄγριος εἶναι. Εὐνόη, θραυστάτη, (αὐθάδης) δὲν θὰ φύγη; θὰ φονεύσῃ τὸν ἀναβάτην. (55) Μεγάλως ὠφελήθην διότι τὸ παιδίον ἔμεινε ἐντὸς τῆς οἰκίας.

ΓΟΡΓΩ

Ἔχε ὦ θάρρος, Πραξινόη· ἰδοὺ ἐμείναμεν ὀπισθεν, οὗτοι δὲ (οἱ ἵπποι) ἐπροχώρησαν εἰς ἄλλο μέρος.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ

Τώρα καὶ ἐγὼ ἡ ἰδία ἀνέλαβον (συνῆλθον). Τὸν ἵππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν παρὰ πολὺ φοβοῦμαι ἐκ παιδικῆς ἡλικίας. Ἄς σπεύσωμεν. πολὺς κόσμος (60) θὰ ἐπέλθῃ καθ' ἡμῶν.

ΓΟΡΓΩ

Ἐκ τῆς αὐλῆς (δηλ. τῶν ἀνακτόρων) ἔρχεσαι, ὦ μήτηρ;

ΓΡΑΥΣ

Μάλιστα, ὦ τέκνα.

ΓΟΡΓΩ

Εἶναι εὐκόλον νὰ εἰσέλθῃ τις ἐκεῖ;

ΓΡΑΥΣ

Καὶ οἱ Ἄχαιοι προσπαθοῦντες ἦλθον εἰς τὴν Τροίαν, ὦ κάλλιπται κόραι. Μὲ τὴν προσπάθειαν σὺν τῷ χρόνῳ τὰ πάντα ἐκτελοῦνται.

ΓΟΡΓΩ

Χρησιμους τὸ γραΐδιον ἀφοῦ ἐπροφήτευσεν ἀπῆλθεν.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ

Τὰ πάντα αἱ γυναῖκες γνωρίζουσι καὶ ἀκόμη πῶς ἀπεπλά-
νησε ὁ Ζεὺς τὴν Ἥραν (65).

ΓΟΡΓΩ

Παρατήρησον, Πραξινόη, πόσον πλήθος θεσπέσιον (ἄπειρον)
εὐρίσκεται εἰς τὰς θύρας (τῶν ἀνακτόρων τοῦ Πτολεμαίου).

ΠΡΑΞΙΝΟΗ

Γοργώ, δός μοι τὴν χειρὰ σου· λάβε καὶ σὺ, Εὐνόη, τὴν χειρὰ
τῆς Εὐτύχιδος· κρατήθητι ἀπ' αὐτῆς μήπως πλανηθῆς· ὄλαι ἄς
εἰσέλθωμεν συγχρόνως· σφιγτὰ νὰ κρατήσῃ ἀπὸ ἡμᾶς, ὦ Εὐνόη.
Ἄλλοιμόνον μοι ἡ δυστυχίς, εἰς δύο τὸ ἱμάτιόν μου ἐσχίσθη,
Γοργώ. Δι' ὄνομα τοῦ Διός, ὦ ἄνθρωπε, εἴθε νὰ γείνης εὐδαί-
μων, πρόσεχε τὸ φόρεμά μου.

ΞΕΝΟΣ

Δὲν ἐξαρτᾶται ἐξ ἐμοῦ, ἀλλ' ὅμως θὰ προσέξω

ΠΡΑΞΙΝΟΗ

Ἄλλος ἀθρόος, ὄθουνται καθὼς χοῖροι.

ΞΕΝΟΣ

Ἐχε θάρρος, γύναι, ἐν ἀσφαλεῖ τόπῳ τώρα εἴμεθα.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ

Καὶ τώρα καὶ ἔπειτα, ἀγαπητὴ μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν, εἴθε νὰ
εὐτυχίης, ἀφοῦ φροντίζης δι' ἡμᾶς. (75) Τοῦτο εἶναι ἴδιον
χρηστοῦ καὶ οἰκτιρμονοῦ ἀνδρός. Στενοχωρεῖται (δηλ. ὁ ξένος)
μὲ ἡμᾶς, Εὐνόη· ἐμπρός, ὦ δευλὴ καὶ σὺ βιάζε. Κάλιστα
ὄλαι εἴμεθα ἐντός, θὰ ἔλεγε ὁ τὴν νύμφην κλείσας ἐντός (δηλ.
τοῦ θαλάμου του).

ΓΟΡΓΩ

Πραξινόη, πρόσελθε ἔδω· τὰ ποιήματα ταῦτα πρῶτον παρατήρησον πόσον λεπτὰ καὶ χαριέντα εἶναι· θὰ ἐκλάβῃς αὐτὰ ὡς ἐνδύματα θεῶν.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ

(80) Ὡς σεβασμία Ἀθηναῖ ποῖα ἐριουργοὶ (ἐργάτιδες) ταῦτα κατεσκεύασαν, ποῖοι ζωγράφοι ἐζωγράφησαν τὰς ἀκριβεῖς ταύτας ζωγραφίας; Ὡς ἀληθῆ ἴστανται τὰ πάντα, καὶ ὡς ἀληθῆ κινουῦνται, ὡς ἔμψυχα (ζωντανὰ) καὶ ὄχι ἐνυφασμένα (ὑφαντά). Σοφὸν βεβαίως ὄν εἶναι ὁ ἄνθρωπος. Αὐτὸς δὲ ὡς θαυμαστός καταίκεται ἐπὶ ἀργυρᾶς κλίνης (85), τὸν πρῶτον ἴουλὸν ἀπὸ τοῦς κροτάφους ἐκβάλλον, ὁ περιπόθητος Ἀδωνίς, ὅστις καὶ εἰς τὸν Ἀχέρωντα ἀκόμη παρὰ τοῖς νεκροῖς ἀγαπᾶται.

ΕΤΕΡΟΣ ΞΕΝΟΣ

Παύσατε, ὦ δύστηνοι, ἀτελεύτητα πολυλογοῦσαι, ὡς τραγόνες, ὅλα πλατύστομα ὀμιλοῦσαι καθὼς αἶ νῆσσα.

ΠΡΑΞΙΝΟΗ

Μπά, πόθεν ἐξεφύρωσεν ὁ ἄνθρωπος οὗτος; καὶ τί σὲ βλάπτωμεν, ἐὰν ἡμεῖς εἴμεθα φλύαροι; (90) Ἀφοῦ μᾶς ἀγοράσῃς πρόστατέ μας. Συρακοσίας διατάσσεις; διὰ νὰ μάθῃς καὶ τοῦτο· εἴμεθα Κορίνθιοι ἔκπαιλοι, ὡς καὶ ὁ Βελλεροφῶν. Πελοποννησιαστὶ λαλοῦμεν· νὰ ὀμιλῶμεν δὲ Δωριστὶ εἶναι ἐπιτετραμμένον νομίζω εἰς τοὺς Δωριεῖς. (95) Κανεῖς ἄλλος, ὦ Περσεφόνη, νὰ μὴ γείνη κύριος ἡμῶν, πλὴν ἑνὸς (δηλ. τοῦ νομίμου συζύγου). Σὲ δὲ δὲν σὲ συλλογίζομαι διόλου μὴ διὰ τῆς ἀπομάκτρας μου κενώσης τὸν μέδιμνον (δηλ. μὴ μάτην ἀγωνίζεσθα).

ΓΟΡΓΩ

Σιωπή, Πραξινόη· μέλλει νὰ τραγωδήσῃ τὸν Ἀδωνίην ἢ πεπειραμένη αἰοιδός, ἢ θυγάτηρ τῆς Ἀργείας, ἥτις καὶ πέρυσι τὸν

λάξιμον (τὴν πένθιμον ῥῆδην) ἄριστα ἔμνησεν. Θὰ ψᾶῃ, τὸ γνωρίζω σαφῶς, ὠραῖόν τι ἄσμα. Ἴδου τώρα μετὰ σπουδῆς ἐτοιμάζεται.

ΓΥΝΗ ΛΟΙΛΟΣ

(100) Ὡ δέσποινα, ἦτις ἠγάπησας τοὺς Γολγούς, καὶ τὸ Ἰδάλιον, καὶ τὴν ἕψηλὴν Ἐρουκα παίζουσα, χρυσῇ Ἀφροδίτῃ ὁποῖον βεβιάως τὸν Ἄδωνιν σου ἀπὸ τοῦ ἀεναίου Ἀχέροντος ἀνὰ πάντα δωδέκατον μῆνα, αἱ μαλακόποδες φέρουσιν Ὁρα· Βραδύτεραι μὲν εἰσὶ τῶν μεικρῶν αἱ ἀγαπητὰ Ὁρα, ἀλλ' ὅμως ποθεινὰ ἔρχονται (105) εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους φέρουσαι πάντοτε καλόν τι. Ὡ Διωναία Κύπρις, σὺ μὲν ἀθάνατον ἀπὸ θνητῆς, ὡς ὁ μῦθος τῶν ἀνθρώπων, κατέστησας τὴν Βερενίκην, ἀμβροσίαν εἰς τὸ στήθος τῆς γυναικὸς ἀποστάξασα· εἰς σὲ εὐγνωμονοῦσα πολυώνυμη καὶ πολύναι (πολλοὺς ναοὺς ἔχουσα) (100) ἢ τῆς Βερενίκης θυγάτηρ Ἀρσινόη, ὁμοία πρὸς τὴν Ἑλένην μὲ πάντα τὰ καλὰ περιποιεῖται τὸν Ἄδωνιν. Παρ' αὐτῷ κείνται αἱ ἐλίκαροι ὀπώραι, ὅσαι φέρονται ἐπὶ τῶν κλάδων τῶν δένδρων, παρ' αὐτῷ δὲ τρυφερὰ βοτάναι (ἐν εἴδει κήπου) πεφτυεμένα ἐντὸς ἀργυρῶν πλεκτῶν καλαθίσκων· καὶ μυροθῆκαι πλήρεις Συρίου μύρου, (115) πάντα δὲ τὰ ἐδέσματα, ὅσα αἱ γυναῖκες πλάττουσιν ἐπὶ τοῦ πλαθάνου (πιητοσανιδίου), ἀναμειγνύουσαι μετὰ λευκοῦ ἀλεύρου ἄνθη παντὸς εἴδους καὶ ὅσα κατασκευάζουσιν ἀπὸ γλυκῆ μέλι καὶ ὑγρὸν ἔλαιον· πλησίον δὲ αὐτοῦ εἶναι ἐνταῦθα πάντα τὰ πιητὰ καὶ τὰ ἐρπετά· Χλοάζουσαι δὲ σιαδέες ἔχουσαι κατασκευασθῆ βροθουσαι μαλακοῦ ἀνήθου. (120) Οἱ δὲ νεαροὶ ἔτι ἔρωτες καθήμενοι ἐπὶ τῶν δένδρων περιίπτανται, καθὼς οἱ νεοσσοὶ τῆς ἀηδόνος ἀπὸ κλάδου εἰς κλάδον δοκιμάζοντες τὰς ἀξιοσημείωτας πτέρυγας των. Ὡ ἔβενος, ὃ χρυσός, ὃ ἐν λευκοῦ ἐλεφαντίνου ὄστοῦ ἀετοί, παριστῶντες τὸν παῖδα (τὸν Γανυμήδη) οἰνοχοῶντα εἰς τὸν Κρονίδην Δία. (125) Ὑπεράνω δὲ

τάπητες πορφυροῖ «καὶ τοῦ ὕπνου μαλακώτεροι» ὡς θὰ ἔλεγεν ἡ Μηλιτῆς (κάτοικος τῆς Μηλήτου), καὶ οἱ ποιμένες τῆς Σαμίας (χώρας) «ἔχουσι στρωθῆ ὁμοῦ δύο κλίνας διὰ τὸν ὥραϊον Ἄδωνιν», Τὴν μίαν ἔχει ἡ Κύπρις, τὴν δὲ ἄλλην ὁ ῥοδόπηγος Ἄδωνις, δὲν κεντεῖ εἰς τὸ φίλημά του, διότι τὰ χεῖλη του εἶναι πυροκόκκινα (τρυφερά, μόλις χροάζει). (130) Καὶ τώρα ἡ μὲν Κύπρις ἄς χαίρη ἔχουσα τὸν ἄνδρα της. Ἡμεῖς δὲ ἅμα ἐξημερώση μὲ τὴν δρόσον, ὅλαι ὁμοῦ θὰ φέρωμεν ἔξω αὐτὸν (τὸν Ἄδωνιν) εἰς τὰ κύματα τὰ ἐκβράζοντα εἰς τὴν ἀκτὴν, καὶ ἀφοῦ λύσωμεν τὴν κόμην, καὶ ἀνοιξώμεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ μέχρι τῶν σφυρῶν γυμνά, τότε τῶν στηθῶν αὐτοῦ φαινομένων, ἄς ἀρχίσωμεν τὴν ἐξῆς λιγυρὰν ᾠδὴν.

(135) «Ἀπερχεσαι, ὦ ἀγαπητὲ Ἄδωνι, ὁ μόνος ἐκ τῶν ἡμιθέων, καθὼς λέγουσι, διατρίβων καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ Ἄδῃ. Οὔτε ὁ Ἀγαμέμνων κατώρθωσε τοῦτο, οὔτε ὁ Αἴας ὁ μέγας καὶ ἀδυσώπητος ἦρως, οὔτε ὁ Ἐκτωρ ὁ πρεσβύτερος τῶν εἴκοσι παίδων τῆς Ἑκάβης, οὔτε ὁ Πύρρος (Νεοπτόλεμος) ἐκ τῆς Τροίας ἐπανελθὼν, οὔτε οἱ προγενέστεροι Λαίπθαι καὶ Δευκαλίωνες, οὔτε οἱ Πελοπίδα καὶ οἱ ἄριστοι τῶν ἐν Ἀργεῖ Πελασγῶν. Ἐλέησον τώρα, ὦ ἀγαπητὲ Ἄδωνι καὶ εἶθε τὸ ἐπόμενον ἔτος νὰ μᾶς εἶσαι πάλιν εὐθυμος. Καὶ τώρα ποῦ ἦλθες, ὦ Ἄδωνι, καὶ ὅταν ἔλθῃς πάλιν, ἀγαπητὸς εἰς ἡμᾶς θὰ ἔλθῃς.

ΓΟΡΓΩ

Πραξινόη, πόσον σοφὴ εἶναι ἡ γυνὴ αὐτῆ· εὐτυχὴς καὶ πανευδαίμων, (145) πόσον γνωρίζει, πόσον γλυκεῖα εἶναι ἡ φωνὴ της. Καιρὸς ὅμως νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸν οἶκον. ὁ Διοκλείδης εἶναι ἀκόμη ἀπρογενημάτιστος· καὶ ὁ ἀνὴρ εἶναι εἰς ἄκρον δξύθυμος, εἰς αὐτὸν δὲ ὅταν πεινᾷ, μηδὲ κἂν νὰ προσέλθῃς. Χαῖρε ὦ Ἄδωνι ἀγαπητὲ καὶ νὰ ἐπανέλθῃς πάλιν εἰς ἡμᾶς χαίροντας.

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

- Ξενοφώντος Ἀπομνημονεύματα.** — Μετά σημειώσεων ἐρμηνευτικῶν πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου Δρ. 2,50
- Λουκιανοῦ Ἐνύπνιον καὶ νεκρικοὶ διάλογοι.** — Μετὰ σημειώσεων. » 1,50
- Λουκιανοῦ Ἀνάχαρσις ἢ περὶ Γυμνασίων καὶ Χάρων ἢ Ἐπισκοποῦντες.** — Μετὰ σημειώσεων ἐρμηνευτικῶν » 1,50
- Θεοκρίτου Βιῶδύλλια.** — Μετὰ σημειώσεων ἐρμηνευτικῶν πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Δ' τάξεως τοῦ Γυμνασίου κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ Ὑπουργείου. » 2.—
-

Πωλεῖται παρὰ τῇ ἐκδότῃ (ὁδὸς Φουλῆς 4) καὶ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Βιβλιοπώλαις.

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

- Ξενοφώντος Ἀπομνημονεύματα.** — Μετά σημειώσεων ἐρμηνευτικῶν πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου Δρ. 2,50
- Λουκιανοῦ Ἐνύπνιον καὶ νεκρικοὶ διάλογοι.** — Μετά σημειώσεων. > 1,50
- Λουκιανοῦ Ἀνάχαρσις ἢ περὶ Γυμνασίων καὶ Χάρων ἢ Ἐπισκοποῦντες.** — Μετά σημειώσεων ἐρμηνευτικῶν > 1,50
- Θεοκρίτου Εἰδύλλια.** — Μετά σημειώσεων ἐρμηνευτικῶν πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Δ' τάξεως τοῦ Γυμνασίου κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ Ὑπουργείου. > 2.—
-

Πωλεῖται παρὰ τῇ ἐκδότῃ (ὁδὸς Φυλῆς 4) καὶ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Βιβλιοπώλαις.

Ἐμᾶται δραχ. 2,20